

Efekty uczenia się dla kierunku filologia rosyjska

- 1. Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin/y nauki i dyscyplin/y naukowych/ej lub dyscyplin/y artystycznych/ej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny nauk humanistycznych, dyscyplin naukowych: językoznawstwo (70%), literaturoznawstwo (20%), nauki o kulturze i religii (10%), dyscyplina naukowa wiodąca: językoznawstwo.
- 2. Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
- 3. Poziom i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** studia pierwszego stopnia – licencjackie, 6 semestrów/180 ECTS.
- 4. Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji – 6.**
- 5. Absolwent:** posiada ogólne wykształcenie humanistyczne i podstawową wiedzę z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa oraz historii i kultury Rosji. Legitymuje się kompetencjami językowymi na poziomie C1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Może podjąć pracę w instytucjach kultury, jednostkach samorządu terytorialnego i firmach turystycznych. Uzyskuje kwalifikacje, które uprawniają do kontynuowania kształcenia na studiach drugiego stopnia w zakresie wybranej filologii, lingwistyki stosowanej oraz kształcenia w ramach studiów podyplomowych.
 - 5.1 Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** licencjat.
- 6. Wymagania ogólne:** do uzyskania kwalifikacji pierwszego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie nauk humanistycznych, dyscyplinach naukowych: językoznawstwo/literaturoznawstwo/ nauki o kulturze i religii	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
H/JA_P6S_WG H/LA_P6S_WG H/KRA_P6S_WG	w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów	KA6_WG1	podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych
		KA6_WG2	powiązania filologii z pokrewnymi naukami humanistycznymi oraz społecznymi
		KA6_WG3	złożony charakter i historyczną zmienność języka
		KA6_WG4	strukturę języka i zasady funkcjonowania jednostek na różnych poziomach języka
		KA6_WG5	w stopniu podstawowym historię literatury rosyjskiej oraz teksty wybranych autorów
		KA6_WG6	w stopniu podstawowym historię i kulturę rosyjskiego obszaru językowego
		KA6_WG7	podstawowe zasady funkcjonowania języków specjalistycznych
		KA6_WG8	podstawowe zasady funkcjonowania języka w aspekcie kontrastywnym i międzykulturowym
		KA6_WG9	podstawowe metody analizy i interpretacji tekstów kultury w ujęciu wybranych teorii i szkół badawczych
H/JA_P6S_WK H/LA_P6S_WK H/KRA_P6S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji podstawowe ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania	KA6_WK1	w stopniu podstawowym procesy rozwoju społecznego człowieka
		KA6_WK2	wybrane procesy historyczne, społeczno-polityczne, religijne, filozoficzne Rosji
		KA6_WK3	znaczenie technologii informacyjnych, etykiety,

	różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego		ergonomii, ochrony praw własności, bezpieczeństwa i higieny pracy w działalności zawodowej
	podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	KA6_WK4	podstawy prawne i organizacyjne wybranych instytucji, prowadzących działalność zawodową
		KA6_WK5	w stopniu podstawowym procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
H/JA_P6S_UW H/LA_P6S_UW H/KRA_P6S_UW	wykorzystywać posiadaną wiedzę - formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez: – właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, – dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych	KA6_UW1	wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje, wykorzystując różne materiały źródłowe z zakresu wybranych dyscyplin, gromadzić informacje bibliograficzne, wykorzystywać bazy danych, posługiwać się zasobami Internetu z dbałością o przestrzeganie praw autorskich
		KA6_UW2	w stopniu podstawowym analizować problemy badawcze, wykorzystywać właściwe metody i narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki badań
		KA6_UW3	określić rodzaj i gatunek oraz kontekst historyczno-kulturowy wybranych tekstów kultury
		KA6_UW4	rozpoznać różne style języka rosyjskiego
		KA6_UW5	w stopniu podstawowym konfrontować zjawiska gramatyczne w językach polskim i rosyjskim
		KA6_UW6	wykorzystać wiedzę z zakresu technologii informacyjnych, bhp, ergonomii, etykiety, ochrony praw własności oraz kultury fizycznej w działalności zawodowej
H/JA_P6S_UK H/LA_P6S_UK	komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej	KA6_UK1	posługiwać się językiem rosyjskim w sytuacjach komunikacyjnych na poziomie właściwym dla danego etapu programu studiów

H/KRA_P6S_UK	terminologii brać udział w debacie – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	KA6_UK2	komunikować się w języku obcym nowożytnym, innym niż język kierunku studiów, na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
H/JA_P6S_UO H/LA_P6S_UO H/KRA_P6S_UO	planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym)	KA6_UO1	pracować indywidualnie oraz w grupie zgodnie ze wskazówkami nauczyciela akademickiego, osiągając wyznaczone przez niego cele
		KA6_UO2	współpracować w zespole, odgrywając w nim różne role
H/JA_P6S_UU H/LA_P6S_UU H/KRA_P6S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie	KP6_UU1	samodzielnie zdobywać wiedzę
KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do			
H/JA_P6S_KK H/LA_P6S_KK H/KRA_P6S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	KA6_KK1	krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności
H/JA_P6S_KO H/LA_P6S_KO H/KRA_P6S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego inicjowania działań na rzecz interesu	KP6_KO1	akceptacji różnorodności kulturowej

	publicznego myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy		
H/JA_P6S_KR H/LA_P6S_KR H/KRA_P6S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, w tym: – przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, – dbałości o dorobek i tradycje zawodu	KP6_KR1	działań zgodnych z etycznymi wymaganiami, dotyczącymi pracy badawczej, publikacyjnej i zawodowej

7. Objaśnienie oznaczeń:

Objaśnienie oznaczeń kodu składnika opisu w dziedzinie i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

H/JA_P6S	–	charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie językoznawstwo dla studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim
H/LA_P6S	–	charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie literaturoznawstwo dla studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim
H/KRA_P6S	–	charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie nauki o kulturze i religii dla studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim

Objaśnienia oznaczeń komponentów efektów uczenia się wspólne dla opisu symbolu efektu uczenia się oraz kodu składnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	–	kategoria wiedzy, w tym:
G(po W)	–	podkategoria <i>zakres i głębia</i> ,
K(po W)	–	podkategoria <i>kontekst</i> ,
U	–	kategoria umiejętności, w tym:
W(po U)	–	podkategoria w zakresie <i>wykorzystanie wiedzy</i> ,
K(po U)	–	podkategoria w zakresie <i>komunikowanie się</i> ,
O(po U)	–	podkategoria w zakresie <i>organizacja pracy</i> ,
U(po U)	–	podkategoria w zakresie <i>uczenie się</i> .
K (po podkreślniku)	–	kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po Kpo podkreślniku)	–	podkategoria w zakresie <i>ocena</i> ,
O (po Kpo podkreślniku)	–	podkategoria w zakresie <i>odpowiedzialność</i> ,
R (po Kpo podkreślniku)	–	podkategoria w zakresie <i>rola zawodowa</i> .
01, 02, 03 i kolejne	–	numer efektu uczenia się

Objaśnienia oznaczeń symbolu efektu kierunkowego

K (przed podkreślnikiem)	–	kierunkowe efekty uczenia się
A (przed podkreślnikiem)	–	profil ogólnoakademicki
6	–	studia pierwszego stopnia

Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1) archeologia/ A
		2) filozofia/ F
		3) historia/ H
		4) językoznawstwo/ J
		5) literaturoznawstwo/ L
		6) nauki o kulturze i religii/ KR
		7) nauki o sztuce/ NSz
2	Dziedzina nauk inżynierijsko-	1) architektura i urbanistyka/ AU

	technicznych/ IT	2) automatyka, elektronika i elektrotechnika/ AE
		3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4) inżynieria biomedyczna/ IB
		5) inżynieria chemiczna/ IC
		6) inżynieria lądowa i transport/ IL
		7) inżynieria materiałowa/ IM
		8) inżynieria mechaniczna/ IMC
		9) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) nauki farmaceutyczne/ NF
		2) nauki medyczne/ NM
		3) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		4) nauki o zdrowiu/ NZ
4	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1) nauki leśne/ NL
		2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3) technologia żywności i żywienia/ TZ
		4) weterynaria/ W
		5) zootechnika i rybactwo/ ZR
5	Dziedzina nauk społecznych/ S	1) ekonomia i finanse/ EF
		2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3) nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5) nauki o polityce i administracji/ NPA
		6) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7) nauki prawne/ NP
		8) nauki socjologiczne/ NS
		9) pedagogika/ P
		10) prawo kanoniczne/ PK
		11) psychologia/ PS
6	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1) astronomia/ AS
		2) informatyka/ I
		3) matematyka/ MT
		4) nauki biologiczne/ NBL
		5) nauki chemiczne/ NC
		6) nauki fizyczne/ NF
		7) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
7	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki teologiczne/ NT
8	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM
		3) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: filologia rosyjska

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia – licencjackie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 6 semestrów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 180

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: licencjat

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

Język obcy I

Cel kształcenia: wprowadzenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne: ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie podstawowych zagadnień nauk humanistycznych, ma wiedzę językową umożliwiającą komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej, potrafi posługiwać się językiem ogólnym na poziomie, potrafi korzystać z obcojęzycznych pojęć istotnych dla problematyki z obszaru nauk społecznych, potrafi formułować problemy i stawiać pytania, interpretować dane, plany, projekty, przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie, ma świadomość wagi swoich wypowiedzi, interpretuje rzeczywistość społeczną w kategoriach interesów różnych grup, dostrzega podobieństwa i różnice między kulturami, potrafi pracować w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Język obcy II

Cel kształcenia: rozwijanie wszystkich sprawności językowych (mówienie, czytanie, pisanie i słuchanie ze zrozumieniem), przygotowanie do posługiwania się językiem specjalistycznym, kształtowanie umiejętności samodzielnej pracy w zakresie doskonalenia znajomości języka obcego.

Treści merytoryczne: doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie podstawowych zagadnień nauk humanistycznych, ma wiedzę językową umożliwiającą komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej, potrafi posługiwać się językiem ogólnym na poziomie, potrafi korzystać z obcojęzycznych pojęć istotnych dla problematyki z obszaru nauk społecznych, potrafi formułować problemy i stawiać pytania, interpretować dane, plany, projekty, przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie, ma świadomość wagi swoich wypowiedzi, interpretuje rzeczywistość społeczną w kategoriach interesów różnych grup, dostrzega podobieństwa i różnice między kulturami, potrafi pracować w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Język obcy III

Cel kształcenia: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne: Doskonalenie wszystkich sprawności językowych, struktur, form gramatycznych i konstrukcji językowych poprzez pracę z obcojęzycznymi tekstami i dokumentami dotyczącymi zagadnień związanych z kierunkiem studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie podstawowych zagadnień nauk humanistycznych, ma wiedzę językową umożliwiającą komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej, potrafi posługiwać się językiem ogólnym na poziomie, potrafi korzystać z obcojęzycznych pojęć istotnych dla problematyki z obszaru nauk społecznych, potrafi formułować problemy i stawiać pytania, interpretować dane, plany, projekty, przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie, ma świadomość wagi swoich wypowiedzi, interpretuje rzeczywistość społeczną w kategoriach interesów różnych grup, dostrzega podobieństwa i różnice między kulturami, potrafi pracować w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Język obcy IV

Cel kształcenia: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym na poziomie docelowo B2 w zakresie tematycznym dotyczącym zarówno życia codziennego jak i wybranych elementów życia zawodowego.

Treści merytoryczne: ćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego z zakresu następujących tematów: przedstawianie się, opis człowieka, rodzina, kariera zawodowa, codzienne obowiązki domowe, przyzwyczajenia domowników, wykroczenia, orientacja w mieście, opisywanie miejsc i budynków, weekend, wspomnienia z dzieciństwa i szkoły, czas wolny, system edukacji i szkolnictwa wyższego, podróże, planowanie przyszłości, zakupy, restauracja, nowinki technologiczne, zdrowie, ekologia, media, minione szanse i możliwości, tryb przypuszczający, formy czasowe, strona bierna, mowa zależna; zapoznanie z obyczajami i kulturą krajów danego obszaru językowego w celu nie tylko poszerzenia wiedzy i ćwiczenia

odpowiednich nawyków językowych, ale też rozwijania ciekawości, otwartości i tolerancji; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru studentów; wprowadzenie i wyćwiczenie podstawowej terminologii specjalistycznej z zakresu danego kierunku studiów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię (pojęcia, definicje) odnośnie podstawowych zagadnień nauk społecznych, ma wiedzę językową umożliwiającą komunikowanie się w języku ogólnym i fachowym.

Umiejętności (potrafi): korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej, potrafi posługiwać się językiem ogólnym na poziomie, potrafi korzystać z obcojęzycznych pojęć istotnych dla problematyki z obszaru nauk społecznych, potrafi formułować problemy i stawiać pytania, interpretować dane, plany, projekty, przedstawić prezentację multimedialną w języku obcym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie, ma świadomość wagi swoich wypowiedzi, interpretuje rzeczywistość społeczną w kategoriach interesów różnych grup, dostrzega podobieństwa i różnice między kulturami, potrafi pracować w zespole.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Technologie informacyjne w humanistyce

Cel kształcenia: nabycie umiejętności w zakresie poszukiwania, porządkowania i wykorzystywania informacji z różnych źródeł oraz efektywne posługiwanie się technologiami informacyjnymi w nauce i pracy zawodowej. Student uczy się wykorzystywać i praktycznie stosować różne środki i narzędzia cyfrowe, takie jak sprzęt komputerowy z oprogramowaniem oraz inne urządzenia elektroniczne w rozwiązywaniu problemów, jak również uczy się używać powyższych we wspomaganium ustawicznego i efektywnego doskonalenia znajomości języków obcych oraz w pracy tłumacza. Zajęcia przygotowują do posługiwania się urządzeniami cyfrowymi w tworzeniu, modyfikowaniu, udostępnianiu i archiwizowaniu informacji. Głównym celem jest praktyczne zastosowanie technologii informacyjnych na filologii germańskiej.

Treści merytoryczne: tworzenie i zaawansowane formatowanie dokumentów w edytorze tekstów, prezentacji multimedialnej, arkusza kalkulacyjnym, bazie danych i programie pocztowym na przykładzie pakietu Ms Office. Systemy przetwarzania informacji i efektywna organizacja zapisu, przechowywania, archiwizacji i ochrony danych. Narzędzia do podstawowej edycji grafiki, stron internetowych i cyfrowych wydruków. Telekomunikacja komputerowa, praca grupowa i usługi chmur internetowych. Przestrzeganie praw własności i licencji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): elementarną terminologię dotyczącą komputerów i oprogramowania, zaawansowane polecenia tworzenia, formatowania, zapisywania i modyfikowania plików w edytorze tekstu, arkusza kalkulacyjnym, bazie danych, prezentacji multimedialnej, edytorze grafiki i stron internetowych, jak zapisywać informacje w sposób uporządkowany, jak robić kopie zapasowe, jak korzystać z usług chmur internetowych, jak korzystać z licencji i treści objętych prawami autorskimi, zagrożenia i zabezpieczenia.

Umiejętności (potrafi): przygotowywać i formatować dokumenty w programach pakietu Ms Office - edytorze tekstu, arkusza kalkulacyjnym, prezentacji multimedialnej i bazie danych, korzystać z narzędzi do tworzenia stron internetowych i blogów za pomocą szablonów, wybrać i zastosować narzędzie cyfrowe, które odpowiada aktualnym potrzebom, chronić urządzenia i programy przed zagrożeniami z zewnątrz, aktywnie korzystać z narzędzi komunikacyjnych, z narzędzi do pracy grupowej, usług online i chmur internetowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego doksztalcania się i rozwoju swoich umiejętności cyfrowych, wykazuje aktywność w wykorzystaniu narzędzi informatycznych w nauce i pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Przedmiot ogólnouczelniany

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: wykład stanowi monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia z niżej proponowanych: akwarystyka, antropologia kulturowa, ciało człowieka – fascynujący system, człowiek współczesny wobec problemu uzależnień, dietetyka i żywienie człowieka, dziedzictwo kulturowe, energie odnawialne, estetyka, etyka, ewolucjonizm, kultura kresów północno-wschodnich i jej kontynuacji, logika, ochrona przyrody, pierwsza pomoc przedmedyczna, pogoda, klimat i człowiek, praktyczna filozofia przyrody, prawo, wiedza o teatrze, zdrowy styl życia i higiena człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Wychowanie fizyczne

Cel kształcenia: świadome i systematyczne rozwijanie własnej aktywności fizycznej i dbałości o stan zdrowia. Przygotowanie studenta do świadomego uczestnictwa w kulturze fizycznej, działalności sportowo-rekreacyjnej, jako ważnego elementu prozdrowotnego stylu życia.

Treści kształcenia: gry i zabawy ruchowe, ćwiczenia kształtujące prawidłową postawę ciała z wykorzystaniem przyrządów i przyborów, różne formy wyścigów z wykorzystaniem sprzętu sportowego; piłka siatkowa, ręczna, koszykówka, nożna, atletyka terenowa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wiedzę z zakresu kultury fizycznej, wiedzę z zakresu wybranych dyscyplin sportowych; wiedze na temat wpływu ruchu i ćwiczeń ruchowych na zachowanie zdrowia jednostki i społeczeństwa.

Umiejętności (potrafi): kontrolować poziom własnej sprawności fizycznej, wykonując podstawowe testy i sprawdziany; dobrać ćwiczenia kształtujące odruch prawidłowej postawy ciała; wykonać podstawowe elementy techniczne zespołowych gier sportowych (siatkówki, koszykówki, piłki nożnej i piłki ręcznej) i wykorzystać w praktyce ćwiczenia fizyczne, mające wpływ na motorykę organizmu; podjąć działania prozdrowotne i edukacyjne, wykorzystując w praktyce wiedzę oraz umiejętności w zakresie różnych form aktywności ruchowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów na): współpracy w zespole stosując zasady „fair play”; kształtowania samodyscypliny i samooceny oraz poczucie odpowiedzialności za zdrowie i bezpieczeństwo własne i drugiego człowieka; kreowania wartości aktywności ruchowej jako formy relaksu fizycznego i psychicznego oraz promowania pozytywnej postawy prozdrowotnej wpływającej na sprawność funkcjonalną w dorosłym życiu człowieka.

Formy prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Wykład ogólnowydziałowy

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu.

Treści merytoryczne: wykład stanowi monograficzne, całościowe ujęcie wybranego zagadnienia z niżej proponowanych: Ancient roots of contemporary culture, Podstawy historii społecznej, Rola kobiety w historii Rosji, Ignacy Krasicki i jego epoka, Mniejszości narodowe i etniczne w Europie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): potrafi wykorzystać poznaną wiedzę w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

PNJR – kurs zintegrowany I

Cel kształcenia: nabycie wiedzy, umiejętności i kompetencji określonych efektami kształcenia, ukształtowanie podstawowych sprawności językowych (rozumienie, mówienie, pisanie, czytanie) na poziomie A-2 (B-1) na materiale, zawierającym treści wskazane w programie.

Treści merytoryczne: Wprowadzanie alfabetu rosyjskiego. Przedstawianie się. Zawieranie znajomości. Rodzina. Wiek. Etapy życia. Zawód. Sposoby dorabiania. Praca dorywcza. Miejsce zamieszkania. Odmiana zaimków osobowych i dzierżawczych. Odmiana rzeczowników. Zasady pisowni znaków miękkiego i twardego, samogłosek nieakcentowanych, samogłosek po syczących, przedrostków, grup spółgłoskowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykę, gramatykę, ortografię, ortoepię na podstawie przewidzianych programem zagadnień tematycznych; uwarunkowania socjokulturowe życia w Rosji, rosyjską etykietę i realia

Umiejętności (potrafi): sformułować wypowiedź monologową, uzasadnić własne opinie, opisać plany i działania; nawiązywać kontakt, rozpocząć komunikację, odpowiadać na pytania; napisać krótki tekst na omawiany temat, stosując znane zasady gramatyczne i ortograficzne; rozumie tekst usłyszany lub przeczytany; we właściwym źródle odnaleźć potrzebną informację

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałać w grupie, przyjmując w niej różne role, reprezentując odmienną postawę wobec odmiennych zjawisk, przekonań, sądów; określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

PNJR – kurs zintegrowany II

Cel kształcenia: nabycie wiedzy, umiejętności i kompetencji określonych efektami kształcenia, ukształtowanie podstawowych sprawności językowych (rozumienie, mówienie, pisanie, czytanie) na poziomie A-2 (B-1) na materiale, zawierającym treści wskazane w programie.

Treści merytoryczne: Mój dzień powszedni. Miasto – komunikacja miejska. Czas wolny, zainteresowania, hobby.

Produkty żywnościowe. Zakupy. Wypoczynek. Szkoła. Wyższa uczelnia. Odmiana rzeczowników. Odmiana przymiotników. Odmiana czasowników. Zasady pisowni znaków miękkiego i twardego, samogłosek nieakcentowanych, samogłosek po syczących, przedrostków, grup spółgłoskowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykę, gramatykę, ortografię, ortoepię na podstawie przewidzianych programem zagadnień tematycznych; uwarunkowania socjokulturowe życia w Rosji, rosyjską etykietę i realia

Umiejętności (potrafi): sformułować wypowiedź monologową, uzasadnić własne opinie, opisać plany i działania; nawiązywać kontakt, rozpocząć komunikację, odpowiadać na pytania; napisać krótki tekst na omawiany temat, stosując znane zasady gramatyczne i ortograficzne; rozumie tekst usłyszany lub przeczytany; we właściwym źródle odnaleźć potrzebną informację

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania w grupie, przyjmowania w niej różnych ról, reprezentowania odmiennej postawy, przekonań, sądów; określenia priorytetów służących do realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Praktyczna nauka języka rosyjskiego I

Cel kształcenia: wzbogacenie słownictwa, poznanie i utrwalenie gramatyki języka rosyjskiego, poznanie i stosowanie norm ortograficznych i ortoepicznych, zbliżając się do poziomu biegłości językowej B2, co pozwala mu na rozumienie tekstów na tematy objęte programem, przedstawienie argumentacji i formułowanie wniosków oraz opinii krytycznych w formie ustnej i pisemnej, czyli efektywną komunikację interpersonalną i społeczną w języku rosyjskim.

Treści merytoryczne: „W zdrowym ciele – zdrowy duch”. Wygląd zewnętrzny człowieka. Ubrania. Dodatki. Charakterystyka człowieka. Temperament. Młodzież – problemy wychowawcze. Miłość, emocje, uczucia. Formy koniugacyjne czasownika w czasie teraźniejszym i przeszłym, tworzenie form trybu rozkazującego i przypuszczającego, czasowniki zwrotne i niezwrotne, pisownia czasowników. Stopień wyższy i najwyższy, przymiotników, pisownia końcówek przymiotników, przymiotniki dzierżawcze. Odmiana nazwisk rosyjskich. Pisownia przymiotników. Przymiotniki krótkie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykę, gramatykę, ortografię, ortoepię na podstawie przewidzianych programem zagadnień tematycznych; uwarunkowania socjokulturowe życia w Rosji, rosyjską etykietę i realia; strategie komunikacji interpersonalnej i społecznej

Umiejętności (potrafi): czyta i odsłuchuje ze zrozumieniem teksty w języku rosyjskim; potrafi zastosować wszelkie poznane reguły wypowiedzi w ustnym i pisemnym tworzeniu nowych tekstów; skonstruować wypowiedzi, przedstawiające tezy i argumentację; w różnych źródłach odnaleźć potrzebną informację

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania w grupie, przyjmowania w niej różnych ról, reprezentowania odmiennej postawy, przekonań, sądów; określenia priorytetów służących do realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Praktyczna nauka języka rosyjskiego II

Cel kształcenia: wzbogacenie słownictwa, poznanie i utrwalenie gramatyki języka rosyjskiego, poznanie i stosowanie norm ortograficznych i ortoepicznych, zbliżając się do poziomu biegłości językowej B2, co pozwala mu na rozumienie tekstów na tematy objęte programem, przedstawienie argumentacji i formułowanie wniosków oraz opinii krytycznych w formie ustnej i pisemnej, czyli efektywną komunikację interpersonalną i społeczną w języku rosyjskim.

Treści merytoryczne: „W zdrowym ciele – zdrowy duch”. Zdrowie człowieka. Ochrona zdrowia fizycznego i psychicznego. Sport, kultura fizyczna, dyscypliny sportowe, imprezy sportowe. Rekreacja i wypoczynek. Związek rzeczownika z liczebnikiem, odmiana liczebników, pisownia liczebników, pisownia przymiotników złożonych z liczebnikami. Formy deklinacyjne zaimków wskazujących, określających, względnych, przeczących; wyrażenie zaimkowe друг друга.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykę, gramatykę, ortografię, ortoepię na podstawie przewidzianych programem zagadnień tematycznych; uwarunkowania socjokulturowe życia w Rosji, rosyjską etykietę i realia; strategie komunikacji interpersonalnej i społecznej

Umiejętności (potrafi): czyta i odsłuchuje ze zrozumieniem teksty w języku rosyjskim; potrafi zastosować wszelkie poznane reguły wypowiedzi w ustnym i pisemnym tworzeniu nowych tekstów; skonstruować wypowiedzi, przedstawiające tezy i argumentację; w różnych źródłach odnaleźć potrzebną informację

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania w grupie, przyjmowania w niej różnych ról, reprezentowania odmiennej postawy, przekonań, sądów; określenia priorytetów służących do realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Praktyczna nauka języka rosyjskiego III

Cel kształcenia: wzbogacenie słownictwa, poznanie i utrwalenie gramatyki języka rosyjskiego, poznanie i stosowanie norm ortograficznych i ortoepicznych, osiągając poziom biegłości językowej B2+ i zbliżając się do poziomu C1, co pozwala mu na rozumienie tekstów na tematy objęte programem, przedstawienie argumentacji i formułowanie wniosków oraz opinii krytycznych w formie ustnej i pisemnej, czyli efektywną komunikację interpersonalną i społeczną w języku rosyjskim.

Treści merytoryczne: Rynek pracy. Zatrudnienie. Banki, pieniądze. Biznes. Reklama. Wolne strefy ekonomiczne. Pisownia małej i wielkiej litery – nazwy geograficzne, astronomiczne, nazwy instytucji, organizacji, nazwy świąt, tytuły utworów literackich, czasopism i gazet, nazwy

dzieł sztuki i pomniki. Pisownia przysłówków, spójników i partykuł. Tworzenie imiesłówów czynnych i biernych. Pisownia he z przymiotnikami odczasownikowymi i imiesłowami, pisownia н, нн w imiesłowach i przymiotnikach odczasownikowych. Użycie imiesłówów w zdaniu. Użycie imiesłówów w roli orzecznika i przydawki. Imiesłowowe równoważniki zdań oraz ich zamiana w zdania przydawkowe. Przydawki wydzielane i niewydzielane przecinkiem. Interpunkcja w zdaniu pojedynczym – myślnik między podmiotem a orzeczeniem. Wydzielanie przecinkiem wyrazów określających oraz dopełnienia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykę, gramatykę, ortografię, ortoepię na podstawie przewidzianych programem zagadnień tematycznych; uwarunkowania socjokulturowe życia w Rosji, rosyjską etykietę i realia; strategie komunikacji interpersonalnej i społecznej

Umiejętności (potrafi): czyta i odsłuchuje ze zrozumieniem teksty w języku rosyjskim; potrafi zastosować wszelkie poznane reguły wypowiedzi w ustnym i pisemnym tworzeniu nowych tekstów; skonstruować wypowiedzi, przedstawiające tezy i argumentację; w różnych źródłach odnaleźć potrzebną informację

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania w grupie, przyjmowania w niej różnych ról, reprezentowania odmiennej postawy, przekonań, sądów; określenia priorytetów służących do realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Praktyczna nauka języka rosyjskiego IV

Cel kształcenia: wzbogacenie słownictwa, poznanie i utrwalenie gramatyki języka rosyjskiego, poznanie i stosowanie norm ortograficznych i ortoepicznych, osiągając poziom biegłości językowej B2+ i zbliżając się do poziomu C1, co pozwala mu na rozumienie tekstów na tematy objęte programem, przedstawienie argumentacji i formułowanie wniosków oraz opinii krytycznych w formie ustnej i pisemnej, czyli efektywną komunikację interpersonalną i społeczną w języku rosyjskim.

Treści merytoryczne: Rynek pracy. Start-up, franczyza. Unia Europejska. Korespondencja handlowa. Jedziemy do Rosji. Co wiemy o Rosji? Praca biura turystycznego. Organizacja wycieczek do Rosji. Rola imiesłówów przysłówkowych w zdaniu. Wydzielanie przecinkiem okoliczników. Wydzielanie przecinkiem członów objaśniających i wtrąconych. Interpunkcja w zdaniu współrzędnie złożonym. Mowa zależna i niezależna. Przydawki jednorodne i niejednorodne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): leksykę, gramatykę, ortografię, ortoepię na podstawie przewidzianych programem zagadnień tematycznych; uwarunkowania socjokulturowe życia w Rosji, rosyjską etykietę i realia; strategie komunikacji interpersonalnej i społecznej.

Umiejętności (potrafi): czyta i odsłuchuje ze zrozumieniem teksty w języku rosyjskim; potrafi zastosować wszelkie poznane reguły wypowiedzi w ustnym i pisemnym tworzeniu nowych tekstów; skonstruować wypowiedzi, przedstawiające tezy i argumentację; w różnych źródłach odnaleźć potrzebną informację.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania w grupie, przyjmowania w niej różnych ról, reprezentowania odmiennej postawy, przekonań, sądów; określenia priorytetów służących do realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Wprowadzenie do stylistyki i kultury słowa

Cel kształcenia: rozwijanie sprawności rozróżniania stylów języka na poziomie A1-A2. Nauczanie języka poprzez ćwiczenie sprawności rozumienia, mówienia, czytania i pisania tekstów różnych stylów funkcjonalnych; kształtowanie i utrwalanie nawyków prawidłowej wymowy; ćwiczenia w czytaniu, rozwijaniu umiejętności rozumienia tekstu poprzez czytanie i słuchanie; opanowanie i utrwalenie słownictwa tematycznego; kształtowanie umiejętności formułowania ustnych wypowiedzi w zakresie poznawanej leksyki; kształtowanie umiejętności prowadzenia dialogu; kształtowanie umiejętności formułowania tekstów pisanych; poznawanie

i utrwalanie norm języka mówionego i pisanego; rozwijanie umiejętności tłumaczenia tekstu pisanego i mówionego.

Treści merytoryczne: Pojęcie stylistyki i kultury języka, normy językowej i uzusu. Style funkcjonalne współczesnego języka rosyjskiego. Styl neutralny a styl urzędowy. Synonimia środków gramatycznych i leksykalnych. Podstawowa klasyfikacja błędów językowych w mowie i piśmie. Komunikacja z urzędem: zasady etykiety. Struktura pisma urzędowego. Podstawowe zasady tworzenia tekstów urzędowych. Pojęcie spójności tekstu. Szablony tekstów oficjalnych: autobiografii, CV, charakterystyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; strukturę języka i zasady funkcjonowania jednostek na różnych poziomach języka; podstawy prawne i organizacyjne wybranych instytucji, prowadzących działalność zawodową; w stopniu podstawowym procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać różne style języka rosyjskiego; w stopniu podstawowym konfrontować zjawiska gramatyczne w językach polskim i rosyjskim; posługiwać się językiem rosyjskim w sytuacjach komunikacyjnych na poziomie właściwym dla danego etapu programu studiów; pracować indywidualnie oraz w grupie zgodnie ze wskazówkami nauczyciela akademickiego, osiągając wyznaczone przez niego cele.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności; działań zgodnych z etycznymi wymaganiami, dotyczącymi pracy badawczej, publikacyjnej i zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Stylistyka i kultura słowa I

Cel kształcenia: rozwijanie sprawności rozróżniania stylów języka na poziomie B1. Nauczanie języka poprzez ćwiczenie sprawności rozumienia, mówienia, czytania i pisanie tekstów różnych stylów funkcjonalnych; kształtowanie i utrwalanie nawyków prawidłowej wymowy; ćwiczenia w czytaniu, rozwijaniu umiejętności rozumienia tekstu poprzez czytanie i słuchanie; opanowanie i utrwalenie słownictwa tematycznego; kształtowanie umiejętności formułowania ustnych wypowiedzi w zakresie poznawanej leksyki; kształtowanie umiejętności prowadzenia dialogu na różnych szczeblach; kształtowanie umiejętności formułowania tekstów pisanych; poznawanie i utrwalanie norm języka mówionego i pisanego; rozwijanie umiejętności tłumaczenia tekstu pisanego i mówionego.

Treści merytoryczne: Zawarcie znajomości. Kim jesteś? Skąd jesteś etc. Podstawy etykiety. Moja rodzina. Opowiadanie o profesjach. Nazwy zawodów. Moje zajęcia. Planowanie dnia. Poruszanie się po mieście. Korzystanie z komunikacji miejskiej. W szkole i w pracy. Komunikacja interpersonalna na różnych szczeblach. Sposoby spędzania czasu wolnego. W mieszkaniu. Wynajęcia, kupno i wyposażenie mieszkania. Zakupy produktów spożywczych. Przygotowanie jedzenia i posiłki w domu i w restauracji. Porady żywieniowe. Wygląd zewnętrzny człowieka. Ubranie i obuwie – dobór i kupno. Zdrowie i choroba. Wizyta u lekarza. Pogoda i klimat. Urlopy i wakacje, wycieczki, turystyka. Problemy ekologii. Człowiek a fauna. Zwierzęta domowe. Porady behawiorystyczne a weterynaryjne. Kultura i sztuka Rosji. Style w historii sztuki. Gusta i opinie. Geografia Rosji. Różnorodność przyrodnicza.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; strukturę języka i zasady funkcjonowania jednostek na różnych poziomach języka; podstawy prawne i organizacyjne wybranych instytucji, prowadzących działalność zawodową; w stopniu podstawowym procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego,

Umiejętności (potrafi): rozpoznać różne style języka rosyjskiego; w stopniu podstawowym konfrontować zjawiska gramatyczne w językach polskim i rosyjskim; posługiwać się językiem rosyjskim w sytuacjach komunikacyjnych na poziomie właściwym dla danego etapu programu studiów; pracować indywidualnie oraz w grupie zgodnie ze wskazówkami nauczyciela akademickiego, osiągając wyznaczone przez niego cele.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności; działań zgodnych z etycznymi wymaganiami, dotyczącymi pracy badawczej, publikacyjnej i zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Stylistyka i kultura słowa II

Cel kształcenia: rozwijanie sprawności rozróżniania stylów języka na poziomie B1-B2. Nauczanie języka poprzez ćwiczenie sprawności rozumienia, mówienia, czytania i pisania tekstów różnych stylów funkcjonalnych; kształtowanie i utrwalanie nawyków prawidłowej wymowy; ćwiczenia w czytaniu, rozwijaniu umiejętności rozumienia tekstu poprzez czytanie i słuchanie; opanowanie i utrwalenie słownictwa tematycznego; kształtowanie umiejętności formułowania ustnych wypowiedzi w zakresie poznawanej leksyki; kształtowanie umiejętności prowadzenia dialogu na różnych szczeblach; kształtowanie umiejętności formułowania tekstów pisanych; poznawanie i utrwalanie norm języka mówionego i pisanego; rozwijanie umiejętności tłumaczenia tekstu pisanego i mówionego.

Treści merytoryczne: Wykształcenie. Doświadczenie zawodowe. Skróty. Umiejętności sekretarza-referenta. Cechy charakteru. Umiejętności miękkie. Podstawy etykiety. Harmonogram. Plan zadań. Praca nauczyciela, wykładowcy. Praca redaktorska. Obsługa komputera. Opis zdarzenia komunikacyjnego. Komunikacja interpersonalna w urzędzie policji. Naprawy i remonty w mieszkaniu. Wybór i ocena produktów spożywczych. Zasady zdrowego odżywiania się. Wygląd zewnętrzny człowieka. Wizyta u fryzjera i kosmetyczki. Porady stylistów. Zdrowy tryb życia. Pogoda i klimat. Różnorodność przyrody Rosji. Biuro turystyczne. Wycieczki w kraju i za granicą. Człowiek a fauna. Zwierzęta domowe. Porady behawiorystyczne a weterynaryjne. Geografia Rosji. Systemy polityczne, struktura społeczeństwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; strukturę języka i zasady funkcjonowania jednostek na różnych poziomach języka; podstawy prawne i organizacyjne wybranych instytucji, prowadzących działalność zawodową; w stopniu podstawowym procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego;

Umiejętności (potrafi): rozpoznać różne style języka rosyjskiego; w stopniu podstawowym konfrontować zjawiska gramatyczne w językach polskim i rosyjskim; posługiwać się językiem rosyjskim w sytuacjach komunikacyjnych na poziomie właściwym dla danego etapu programu studiów; pracować indywidualnie oraz w grupie zgodnie ze wskazówkami nauczyciela akademickiego, osiągając wyznaczone przez niego cele.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności; działań zgodnych z etycznymi wymaganiami, dotyczącymi pracy badawczej, publikacyjnej i zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Podstawy translologii stosowanej I

Cel kształcenia: uzyskanie podstaw teoretycznych do wykonywania zawodu tłumacza tekstów literackich i specjalistycznych z języka polskiego na język rosyjski i z języka rosyjskiego na język polski oraz poznaje wielokontekstowe uwikłania procesu tłumaczenia, jak i gotowego produktu w postaci przełożonego tekstu. Kształci umiejętności przydatne do wykonywania zawodu tłumacza tekstów literackich i specjalistycznych z języka polskiego na język rosyjski i z języka rosyjskiego na język polski przez praktycznie stosuje wiedzę zdobytą na wykładach i w ramach pracy własnej.

Treści merytoryczne: Wykłady: translologia stosowana dawniej i dzisiaj. Translologia stosowana wobec współczesnych teorii przekładu. Translologia stosowana a podstawowa triada: autor i dzieło, przekład, tłumacz. Translologia stosowana a opozycja autor-tłumacz. Translologia stosowana a status tłumaczenia autorskiego. Translologia stosowana a kompetencje tłumacza. Translologia stosowana a problemy nieprzekładalności obiektywnej. Translologia stosowana a normatywność i kreatywność. Translologia stosowana a strategia tłumaczenia i strategię tłumaczy. Translologia stosowana a dominanta tłumaczenia.

Translatologia stosowana a swoboda tłumacza. Translatologia stosowana a status serii przekładowej. Translatologia stosowana a konwencja literacka. Translatologia stosowana a gatunek literacki. Pozaliterackie uwikłania translatologii stosowanej (przekład a polityka).
Ćwiczenia: Analiza jakościowa wybranych tekstów z obszaru sztuki przekładu okresu Odrodzenia w kontekście taktyki tłumaczenia. Analiza jakościowa wybranych tekstów z obszaru sztuki przekładu okresu Oświecenia w kontekście taktyki tłumaczenia. Analiza jakościowa wybranych tekstów z obszaru sztuki przekładu okresu Romantyzmu w kontekście taktyki tłumaczenia. Analiza jakościowa wybranych tekstów z obszaru sztuki przekładu I połowy XX wieku w kontekście taktyki tłumaczenia. Analiza jakościowa wybranych tekstów z obszaru sztuki przekładu II połowy XX wieku w kontekście taktyki tłumaczenia. Określanie kompetencji potrzebnych do zbudowania strategii i taktyki przekładu w zależności od gatunku literackiego. Sposoby pokonywania nieprzekładalności obiektywnej. Sposoby pokonywania nieprzekładalności subiektywnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; podstawowe zasady funkcjonowania języków specjalistycznych; podstawowe metody analizy i interpretacji tekstów kultury w ujęciu wybranych teorii i szkół badawczych.

Umiejętności (potrafi): w stopniu podstawowym analizować problemy badawcze, wykorzystywać właściwe metody i narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki badań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności
Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

Podstawy translatologii stosowanej II

Cel kształcenia: uzyskanie podstaw teoretycznych do wykonywania do wykonywania zawodu tłumacza tekstów literackich i specjalistycznych z języka polskiego na język rosyjski i z języka rosyjskiego na język polski z ukierunkowaniem na rodzaje i gatunki literackie, a także inne obszary aktywności ludzkiej, gdzie wymagana jest znajomość sztuki przekładu. Kształci umiejętności przydatne do wykonywania zawodu tłumacza tekstów literackich i specjalistycznych z języka polskiego na język rosyjski i z języka rosyjskiego na język polski przez praktycznie stosuje wiedzę zdobytą na wykładach i w ramach pracy własnej.

Treści merytoryczne: Wykłady: warsztat tłumacza. Tłumaczenie filologiczne - etap wstępny pracy przekładowcy. Język trzeci w przekładzie. Tłumaczenie poezji. Tłumaczenie prozy. Tłumaczenie dramatu. Tłumaczenie tekstów sakralnych I. Tłumaczenie tekstów sakralnych II. Tłumaczenie tekstów sakralnych III. Tłumaczenie tekstów naukowych. Tłumaczenie tekstów technicznych. Tłumaczenie tekstów prawniczych. Tłumaczenie filmowych list dialogowych. Ocena tłumaczenia literackiego i specjalistycznego. Etyka zawodu tłumacza i kodeks tłumacza.
Ćwiczenia: Jak samemu stworzyć warsztat tłumacza? Jak się zachować wobec języka trzeciego i kolejnego w przekładzie? Zajęcia praktyczne z tłumaczenia poezji. Zajęcia praktyczne z tłumaczenia prozy. Zajęcia praktyczne z tłumaczenia dramatu. Zajęcia praktyczne z tłumaczenia tekstów sakralnych. Zajęcia praktyczne z tłumaczenia tekstów naukowych. Możliwości i ograniczenia w tłumaczeniu filmowych list dialogowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; podstawowe zasady funkcjonowania języków specjalistycznych; podstawowe metody analizy i interpretacji tekstów kultury w ujęciu wybranych teorii i szkół badawczych.

Umiejętności (potrafi): w stopniu podstawowym analizować problemy badawcze, wykorzystywać właściwe metody i narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki badań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności
Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

Wstęp do literaturoznawstwa

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi pojęciami z zakresu teorii literatury, przybliżenie norm z zakresu genezy i funkcjonowania dzieła literackiego, rodzajów i gatunków literackich, podstawowych pojęć dotyczących literatury dydaktycznej i ludowej oraz procesu historyczno-literackiego.

Treści merytoryczne: nauka o literaturze i jej działach. Przedmiot badań literatury. Przedmiot badań historii literatury. Krytyka literacka. Funkcje dzieła literackiego (informacyjna, poznawcza, estetyczna, ekspresyjna, impresyjna). Struktura dzieła literackiego. Figury literackie. Bohater. Przestrzeń. Kompozycja zdarzeń w utworze literackim. Formy wypowiedzi w utworze literackim. Podmiot literacki. Adresat. Stylistyka literacka. Leksyka literacka. Tropy stylistyczne. Organizacja brzmieniowa dzieła literackiego. Budowa wersu (rym, intonacja, akcent, model wersu). Systemy wersyfikacyjne (wiersz presylabiczny, sylabiczny, sylabotoniczny). Rodzaje i gatunki literackie. Liryka. Epika. Dramat. Gatunki pograniczne. Utwór literacki i jego kontekst społeczny. Autor. Recepcja utworu literackiego. Teoria procesu historycznoliterackiego. Okres literacki, prąd literacki, konwencja literacka. Mechanizmy historii literatury. Tradycja literacka. Interpretacja dzieła literackiego (semantyczna, eksplanacyjna, socjogenetyczna, psychoanalityczna).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe terminy z zakresu teorii literatury, zasadnicze różnice między teorią literatury, historią literatury oraz krytyką literacką; gatunki i rodzaje literackie.

Umiejętności (potrafi): analizować teksty literackie pod kątem funkcjonowania w nich podstawowych zasad i norm kompozycyjnych i stylistycznych, posługiwać się przyswojoną wiedzą oraz literaturą naukowo-krytyczną z zakresu teorii literatury.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie studiowanej dyscypliny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Wstęp do językoznawstwa

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy o miejscu badań lingwistycznych wśród innych nauk humanistycznych, o ich specyfice przedmiotowej, metodologicznej i terminologicznej. Przedstawienie podstawowych pojęć naukowych ujętych w całościowy model opisowy zjawisk i faktów językowych. Kształtowanie świadomości złożonej natury języka etnicznego, roli społecznej jego odmian, historycznej zmienności struktury języków etnicznych, umiejętności określenia i stosowania metody analizy lingwistycznej, umiejętność ciągłej wypowiedzi ustnej z wykorzystaniem wiedzy zdobywanej na zajęciach. Kształtowanie umiejętności samodzielnego wyszukiwania, analizowania, oceniania, selekcji i użytkowania potrzebnej informacji z wykorzystaniem słowników, literatury przedmiotu i źródeł elektronicznych, interpretacji zdobytej wiedzy, stosowania nabytych umiejętności podczas dalszej nauki i pracy naukowej. Kształtowanie odpowiednich postaw wobec podejścia do różnic, które przejawiają się w społeczeństwie wielokulturowym i wielojęzycznym.

Treści merytoryczne: obiekt i przedmiot językoznawstwa. Socjalna istota języka. Definicja języka. Zarys historii językoznawstwa. Językoznawstwo w starożytnych Indiach, Grecji i Rzymie, a także w starożytnych Chinach. Językoznawstwo średniowiecza. Językoznawstwo porównawczo-historyczne. Zasady klasyfikacji genealogicznej języków. Psychologizm w językoznawstwie. Ogólne zagadnienia lingwistyki strukturalnej. Język – mówienie. Językoznawstwo współczesne (w zarysie). Języki: naturalne – sztuczne, etniczne, kreolskie, żywe – martwe, gestów (kinetyczne, proksemiczne, prosodyczne). Język ludzi – język zwierząt. Rodzaje językoznawstwa: językoznawstwo ogólne (teoretyczne) – językoznawstwo szczegółowe (opisowe), językoznawstwo synchroniczne – językoznawstwo diachroniczne, językoznawstwo wewnętrzne – językoznawstwo zewnętrzne. Funkcje języka. Struktura języka. Typy relacji językowych: relacje zewnętrzne – relacje wewnętrzne; relacje hierarchiczne; relacje syntagmatyczne; relacje paradygmatyczne. Fonetyka. Charakterystyki artykulacyjne, akustyczne

oraz funkcjonalne dźwięków mowy. Cechy dyferencjalne samogłosek oraz spółgłosek. Uniwersalia fonetyczne. Typologia fonetyczna języków: genealogiczna, typologiczna. Procesy fonetyczne – pozycyjne oraz kombinatoryczne. Fonologia. Morfemika. Morfem jako jednostka językowa. Cechy morfemów (powtarzalność, minimalność, znakowość, niereferencyjność). Typy morfemów: 1) ze względu na znaczenie, 2) ze względu na miejsce w słowie, 3) ze względu na manifestację. Leksyka. Leksem – forma wyrazowa. Znaczenie leksykalne. Struktura planu treści leksemu: 1) znaczenie referencyjne, 2) znaczenie sygnifikacyjne, 3) znaczenie konotacyjne (implikacyjne), 4) znaczenie presupozycyjne. Nominacja w różnych językach. Zależność nominacji od kultury. Forma wewnętrzna. Etymologia (naukowa, „ludowa”). Typy nominatywne wyrazów: 1) konkretne – abstrakcyjne, 2) ogólne – własne, 3) deskryptywne – indeksowe, 4) językowe – metajęzykowe. System leksykalny języka. Procesy semantyczny (derywacja semantyczna): 1) metafora, 2) metonimia, 3) synekdocha. Relacje leksykalne: 1) synonimia, 2) podobieństwo tematyczne, 3) antonimia, 4) enantosemia, 5) konwersja, 6) hiponimia, 7) partonimia, 8) homonimia, 9) paronimia. Pismo. Zarys historii pisma.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): treści, formę, zasady opisu lingwistycznego; podstawową terminologię w zakresie językoznawstwa, podstawowe pojęcia dotyczące różnych kierunków, poszczególne kategorie ze względu na ich treść, tradycje i nurty badawcze w językoznawstwie; podstawowe metody analizy lingwistycznej, fazy/okresy w historii badań nad zagadnieniem.

Umiejętności (potrafi): przygotować kompleksową informację z zakresu językoznawstwa w spójnej i zrozumiałej formie; interpretować i wartościować różne obszary, sfery i sytuacje społecznego funkcjonowania języka w zmieniających się warunkach kulturowych, przede wszystkim na obszarze współczesnej Europy i Rosji; posługiwać się pojęciami właściwymi dla studiowanego przedmiotu, a także zastosować tę wiedzę w odniesieniu do innych dziedzin przedmiotowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy, ciągłego dokształcania się; współdziałania w grupie, podczas realizacji zadań zbiorowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Historia i kultura Rosji I

Cel kształcenia: zapoznanie z historią Rosji i bogatą kulturą rosyjską. Studenci zostaną zapoznani z najważniejszymi wydarzeniami i zjawiskami w dziejach Rosji oraz osiągnięciami kultury, etapami ewolucji rosyjskiej kultury duchowej i materialnej. Studenci zapoznają się także z elementami rosyjskiej sztuki ludowej, zwyczajami i obrzędami narodu rosyjskiego.

Treści merytoryczne: powstanie Rusi. Periodyzacja i rozwój terytorialny. Teoria normańska i słowiańska. Plemiona. Ruś kijowska. Władza i ustrój. Dynastia Rurykowiczów. Podział dzielnicowy. Jarzmo mongolsko-tatarskie. Jednoczenie ziem ruskich. Moskwa. Psków. Wielki Nowogród. Polityka wewnętrzna i zewnętrzna państwa moskiewskiego. Iwan Groźny. Wielka smuta. Romanowowie. Początek dynastii. Piotr I. Gospodarka. Nowa stolica. Imperium. Wzrost znaczenia Rosji na arenie międzynarodowej. Od Piotra Wielkiego do Katarzyny Wielkiej. Polityka wewnętrzna i zagraniczna. Panowanie Katarzyny II. Podboje terytorialne. Reformy. Od Katarzyny Wielkiej do Aleksandra I. Wojny napoleońskie. Rosja po 1815 roku. Aleksander I. Dekabryści. Rosja mikołajowska: władza, ustrój, reformy, wojna krymska. Polityka wewnętrzna w drugiej połowie XIX w. Wielkie reformy. Sprawa polska. Syberia. Rosja na przełomie XIX i XX wieku. Początki rosyjskiej klasy robotniczej. Rosja w czasie I wojny światowej. Rewolucja lutowa. Rewolucja październikowa. Lenin. Rosja Sowiecka. Polityka wewnętrzna i zagraniczna. Komintern. ZSRR – totalitarne państwo terroru: Stalin, kolektywizacja, industrializacja, Wielka czystka, deportacje. Ekspansja ZSRR. ZSRR i II Wojna Światowa. Wielka Wojna Ojczyźniana. ZSRR po II Wojnie Światowej. XX zjazd i odwilż. Polityka Chruszczowa. Zimna wojna. ZSRR w latach 70. Polityka Breżniewa. Rozpad Związku Sowieckiego. Federacja Rosyjska. Jelcyn. Putin.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): proces rozwoju państwowości rosyjskiej; kluczowe etapy i wydarzenia historyczne.

Umiejętności (potrafi): dokonać analizy procesów zachodzących w Rosji, zrozumieć ich specyfikę; wyszukać i przygotować oraz zaprezentować materiał o dowolnym okresie historii Rosji przy pomocy nowoczesnych technologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy, ciągłego dokształcania się; współdziałania w grupie, podczas realizacji zadań zbiorowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Historia i kultura Rosji II

Cel kształcenia: zapoznanie z historią Rosji i bogatą kulturą rosyjską. Słuchacze zostaną zapoznani z najważniejszymi wydarzeniami i zjawiskami w dziejach Rosji oraz osiągnięciami kultury, etapami ewolucji rosyjskiej kultury duchowej i materialnej. Zapoznają się także z elementami rosyjskiej sztuki ludowej, zwyczajami i obrzędami narodu rosyjskiego.

Treści merytoryczne: Święta religijne w Rosji. Święta świeckie – cykl świąt dorocznych. Folklor obrzędowy. Rosyjskie zwyczaje i obyczaje (obrzęd weselny, pogrzebowy, zabobony, uroczystości rodzinne, bania). Dom w rosyjskiej kulturze ludowej. Rosyjska sztuka ludowa. Architektura rosyjska. Malarstwo rosyjskie. Rosyjska kultura muzyczna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): szeroko pojętą kulturę Rosji.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z zakresu kultury Rosji z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy, ciągłego dokształcania się; współdziałania w grupie, podczas realizacji zadań zbiorowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Historia i kultura Rosji III

Cel kształcenia: zapoznanie z najważniejszymi osiągnięciami kultury i sztuki rosyjskiej XX wieku w powiązaniu z najistotniejszymi wydarzeniami historycznymi tego okresu. Na zajęciach studenci pogłębią wiedzę na temat specyfiki życia intelektualnego w Rosji, zostaną zaznajomieni z najciekawszymi zjawiskami i postaciami kultury rosyjskiej XX wieku.

Treści merytoryczne: Muzyka rosyjska II poł. XIX w. Potężna Gromadka. „Srebrny wiek kultury rosyjskiej“. Historia teatru rosyjskiego. Teatr szkolno-cerkiewny. Teatr dworski. Teatr czasów Piotra Wielkiego. Teatr publiczny. Wielka reforma teatru na przełomie XIX i XX w. (Władimir Niemirowicz-Danczenko, Konstanty Stanisławski). System Stanisławskiego. Nowa koncepcja teatru. Biomechanika Meyerholda. Kinematografia rosyjska do lat 40. Kinematografia rosyjska lata 50., 60., 70., 80. Muzyka rosyjska XX w. (Igor Strawiński, Siergiej Rachmaninow, Aram Chaczaturian, Siergiej Prokofiew).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ma podstawową wiedzę o szeroko pojętej kulturze danego obszaru językowego i o otaczającym świecie.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z zakresu wybranych dyscyplin z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania i pracy w grupie, przyjmowania różnych postaw, otwartości wobec odmiennych zjawisk, przekonań i sądów; uczestniczenia w życiu kulturalnym z wykorzystaniem różnorodnych mediów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Historia literatury rosyjskiej I

Cel kształcenia: zapoznanie z fundamentem literatury rosyjskiej – twórczością ludową oraz powiązaniem literatury dawnej Rusi z bizantyjsko-grecką kulturą chrześcijańską. Przystrojenie wiedzy o periodyzacji kultury staroruskiej i głównych nurtach literackich, m. in. monumentalizmie staroruskim, baroku, klasycyzmie, oświeceniu, sentymentalizmie, preromantyzmie, początkach realizmu. Na zajęciach są prezentowane i omawiane najważniejsze zjawiska literatury staroruskiej XI-XVIII w.

Treści merytoryczne: Wykłady: Źródła literatury i folklor. Początki kultury (hipotezy dotyczące genezy folkloru). Specyfika folkloru (tematyka, problematyka, język, gatunki). Od obrzędu do teatru. Ludowe ideały i ich realizacja (bylina, baśń). Poetyka folkloru (pieśń liryczna). Chrzest i transplantacja kultury (geneza rosyjskiego średniowiecza). Periodyzacja literatury staroruskiej. Świadek epoki (historia latopisarstwa). Od dokumentu do fikcji literackiej (historyzm literatury staroruskiej). Proces sekularyzacji literatury (historia żywotów świętych). Odrodzenie „fałszywe” i prawdziwe. Proces oczyszczania języka (rosyjski klasycyzm). Proces europeizacji kultury rosyjskiej (rosyjskie oświecenie). Przewartościowania kulturowe (rosyjski sentymentalizm). Ku romantyzmowi i realizmowi (dziedzictwo literatury staroruskiej i XVIII-wiecznej).

Ćwiczenia: Bajka jako wyraz zbiorowej mądrości (geneza, pojęcie, termin, podział tematyczny, charakterystyka rosyjskiej bajki ludowej, tematyka, kompozycja, bohaterowie, język); Bylina, jako przykład rosyjskiego eposu (geneza, pojęcie, termin, podział na cykle, charakterystyka byliny, bohaterowie, ideały ludowe, język poetycki); Specyfika staroruskiego latopisarstwa (etapy powstawania, idea utworu); Tradycja ustna i literacka w Słowie o wyprawie Igora (spory wokół autentyczności, historia odkrycia i hipoteza powstania, tło historyczne, kompozycja, język i idea utworu); Barok moskiewski – europejski wpływ na literaturę rosyjską (życie i droga twórcza Symeona z Połocka; Symeon z Połocka jako twórca pogranicza. Twórczość poetycka. Wpływ na rozwój kultury rosyjskiej); Proces oczyszczania języka rosyjskiego (Rola poety i poezji na przykładzie twórczości Łomonosowa. Teoria „trzech stylów” Łomonosowa. Reforma systemu wersyfikacji. Ody Łomonosowa); Przełamywanie norm klasycyzmu (Specyfika gatunkowa, nowatorstwo formalne, tematyka tekstu).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): normy analizowanej literatury, najważniejsze kierunki literackie, literaturę rosyjską w kontekście literatury europejskiej, osiągnięcia wybitnych twórców rosyjskich i ich znaczenie; odpowiednią terminologię; periodyzację literatury staroruskiej, jej genezę i twórczość najwybitniejszych autorów; konteksty historyczne, społeczne, religijne i polityczne, które warunkowały rozwój literatury rosyjskiej.

Umiejętności (potrafi): zastosować wiedzę nabytą w ramach ćwiczeń w samodzielnej analizie i interpretacji tekstów literackich; wskazać wspólne motywy dostrzegalne zarówno w literaturze rosyjskiej, jak i polskiej. Powiązać fakty historyczne z procesem literackim danego okresu; umiejscowić poznawane utwory w ogólnym kontekście historyczno-kulturowym; rozpoznać rodzaj literacki i gatunkową konwencję poznawanych utworów, analizuje i interpretuje utwory wybranych autorów; przedstawić i uzasadnić swoje stanowisko.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dyskusji na tematy związane z literaturą, uwzględniając prawo do odmienności poglądów i ocen innych; pracy zarówno samodzielnej jak i w zespole; krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie studiowanej dyscypliny; określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

Historia literatury rosyjskiej II

Cel kształcenia: zapoznanie z procesem historyczno-literackim XIX i XX wieku, jego uwarunkowaniami, rozwojem twórczości poszczególnych pisarzy oraz dziejami towarzyszącymi owej twórczości. Zadaniem zajęć jest także wskazanie metod i sposobów analizowania i interpretacji tekstów literackich. Celem wykładów jest zapoznanie z literaturą rosyjską XVIII, XIX i XX wieku. Analiza poszczególnych utworów przybliży studentom tematykę, problematykę i wartości artystyczne wybranych utworów. Analiza procesu historyczno-literackiego, kierunków i tendencji w tej literaturze przybliży słuchaczom najważniejsze fakty z dziejów literatury rosyjskiej XVIII, XIX i XX wieku.

Treści merytoryczne: Wykłady: Zagadnienie prądów i kierunków literackich. Proza, poezja, dramat jako trzy typy wrażliwości twórczej i odbiorczej. Romantyzm rosyjski. Literatura „Złotego wieku”. Modernizm rosyjski. Literatura po 1956 roku. Postmodernizm. Wieczne tematy w poezji rosyjskiej. Dramaturgia rosyjska. Rosyjska powieść psychologiczna. Fantastyka

w literaturze rosyjskiej. Satyra w literaturze rosyjskiej. Powieść historyczna. Proza wiejska. *Ćwiczenia:* Obraz społeczeństwa rosyjskiego w epoce Puszkiniowskiej na przykładzie „Eugeniusza Oniegina” Aleksandra Puszkina. Charakterystyka postaci. Oniegin jako „zbędny człowiek”. Romantyzm Leńskiego. Postaci kobiece w utworze: Olga, Tatiana. Obraz moskiewskiej, petersburskiej i prowincjonalnej szlachty. Cechy gatunkowe utworu „Eugeniusz Oniegin”. Obraz wojny w „Opowiadaniach sewastopolskich” Lwa Tołstoja. Ewolucja wojny. Sens i filozofia wojny. Problem prawdziwego heroizmu, patriotyzmu oraz egoizmu i wyrachowania podczas wojny. Kompozycja utworu. Specyfika analizy psychologicznej bohaterów powieści „Zbrodnia i kara” Fiodora Dostojewskiego. Proces duchowej ewolucji Raskolnikowa. Sonia Marmieladowa jako „święta grzesznica”. Sobowtóry Raskolnikowa: Swidrigajłow, Łużyn. Rodzina Marmieladowych. Uniwersalizm „Zbrodni i kary”. Kompozycja utworu. Aktualność/ponadczasowość problematyki komedii „Rewizor” Nikołaja Gogola. Chlestakow i „chlestakowszczyzna”. Obrazy urzędników. „Śmiech przez łzy” w komedii. Ponadczasowość „Rewizora”. Kompozycja utworu. Antyutopia jako gatunek literacki na przykładzie powieści Jewgienija Zamiatina „My”. Problem sensu istnienia jednostki w totalitarnej rzeczywistości. Obraz „społeczeństwa przyszłości” w powieści. Cechy gatunkowe utworu „My”. Świat realny i świat fantastyczny w powieści Michaiła Bułhakowa „Mistrz i Małgorzata”. Woland i jego diabelska świta – charakterystyka. Temat dobra i zła. Obraz Moskwy. Problem pisarza i twórczości. Kompozycja powieści. Konflikt pokoleń w sztuce Aleksandra Wapiłowa „Starszy syn”. Moralno-filozoficzna problematyka sztuki. Konflikt „ojców” i „dzieci”. Kompozycja komedii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): normy analizowanej literatury, najważniejsze kierunki literackie, literaturę rosyjską w kontekście literatury europejskiej, osiągnięcia wybitnych twórców rosyjskich i ich znaczenie; odpowiednią terminologię; periodyzację literatury staroruskiej, jej genologię i twórczość najwybitniejszych autorów; konteksty historyczne, społeczne, religijne i polityczne, które warunkowały rozwój literatury rosyjskiej.

Umiejętności (potrafi): zastosować wiedzę nabytą w ramach ćwiczeń w samodzielnej analizie i interpretacji tekstów literackich; wskazać wspólne motywy dostrzegalne zarówno w literaturze rosyjskiej, jak i polskiej. Powiązać fakty historyczne z procesem literackim danego okresu; umiejscowić poznawane utwory w ogólnym kontekście historyczno-kulturowym; rozpoznać rodzaj literacki i gatunkową konwencję poznawanych utworów, analizuje i interpretuje utwory wybranych autorów; przedstawić i uzasadnić swoje stanowisko.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dyskusji na tematy związane z literaturą, uwzględniając prawo do odmienności poglądów i ocen innych; pracy zarówno samodzielnej jak i w zespole; krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie studiowanej dyscypliny; określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

Historia literatury rosyjskiej III

Cel kształcenia: zapoznanie z procesem historyczno-literackim XIX i XX wieku, jego uwarunkowaniami, rozwojem twórczości poszczególnych pisarzy oraz dziejami towarzyszącymi owej twórczości. Zadaniem zajęć jest także wskazanie metod i sposobów analizowania i interpretacji tekstów literackich. Celem wykładów jest zapoznanie studentów z literaturą rosyjską XIX i XX wieku. Analiza poszczególnych utworów przybliży studentom tematykę, problematykę i wartości artystyczne wybranych utworów. Analiza procesu historyczno-literackiego, kierunków i tendencji w tej literaturze przybliży słuchaczom najważniejsze fakty z dziejów literatury rosyjskiej XIX i XX wieku.

Treści merytoryczne: Wykłady: Twórcy i symbole. Nikołaj Czernyszewski i jego znaczenie w historii literatury rosyjskiej. Iwan Gonczarow i jego znaczenie w historii literatury rosyjskiej. Świat poezji Fiodora Tiutczewa. Anton Czechow jako symbol nowego etapu w rozwoju rosyjskiej dramaturgii. Twórczość Iwana Turgieniewa. Typologia powieści – najważniejsze motywy i symbole. Życie i twórczość Władimira Majakowskiego. Świat poezji Siergieja

Jesienina – najważniejsze motywy i symbole. Świat przedstawiony w utworach Władimira Nabokowa. Poezja Mariny Cwietajewej – najważniejsze motywy i symbole. Świat przyrody w twórczości Wiktora Astafiewa. Twórczość Wasilija Szukszyna – charakterologia, psychologizm, styl. Twórczość Siergieja Dowłatowa w kontekście rosyjskiego postmodernizmu. Borys Pasternak jako laureat literackiej Nagrody Nobla. Dmitrij Bykow jako krytyk i publicysta. Dramaturgia Ludmiły Pastuszewskiej.

Ćwiczenia: Twórcy i symbole Pieczorin jako przykład „zbędnego człowieka”. Znaczenie pojęcia „zbędnego człowieka” w kontekście lermontowskiej powieści. Obraz Pieczorina: filozofia życia, moralność, dialektyka dobra i zła, uczucia i rozsądku. Miłość w liryce Aleksandra Błoka („Wiesz o Przepięknej Pani”). Błok i młodszy symboliści. Symboliczny obraz „Przepięknej Pani”. Specyfika stylistycznej warstwy utworu. Filozoficzne i społeczne problemy w sztuce „Na dnie” Maksima Gorkiego. Ukazanie prawdy życiowej w sztuce i jej filozoficzne znaczenie. Bohaterowie sztuki. Spór na temat sensu ludzkiego życia. Nowatorstwo Gorkiego. Tragedia człowieka w epoce totalitaryzmu w utworze „Requiem” Anny Achmatowej. Geneza utworu. Zasady kompozycyjne i środki poetyckie. Specyfika prezentacji bohatera lirycznego. Motyw pamięci i śmierci w utworze. Główne problemy w utworze „To ja, Ediczka” Eduarda Limonowa. Geneza utworu. Obraz głównego bohatera. Obraz samotności. Ideowa struktura utworu. Wolność w liryce Włodzimierza Wysockiego. Specyfika prezentacji bohatera lirycznego. Symbolika obrazu „pomnika” i „labiryntu”. Specyfika stylistycznej warstwy utworu. Archetyp saloity w utworze W. Jerofiejewa „Moskwa – Pietuszki”. Znaczenie pojęcia „saloit” w kontekście powieści. Obraz głównego bohatera i jego filozofia życia. Funkcjonowanie motywów szaleństwa, samozagłady i pogardy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): normy analizowanej literatury, najważniejsze kierunki literackie, literaturę rosyjską w kontekście literatury europejskiej, osiągnięcia wybitnych twórców rosyjskich i ich znaczenie; odpowiednią terminologię; periodyzację literatury staroruskiej, jej genezę i twórczość najwybitniejszych autorów; konteksty historyczne, społeczne, religijne i polityczne, które warunkowały rozwój literatury rosyjskiej.

Umiejętności (potrafi): zastosować wiedzę nabytą w ramach ćwiczeń w samodzielnej analizie i interpretacji tekstów literackich; wskazać wspólne motywy dostrzegalne zarówno w literaturze rosyjskiej, jak i polskiej. Powiązać fakty historyczne z procesem literackim danego okresu; umiejscowić poznawane utwory w ogólnym kontekście historyczno-kulturowym; rozpoznać rodzaj literacki i gatunkową konwencję poznawanych utworów, analizuje i interpretuje utwory wybranych autorów; przedstawić i uzasadnić swoje stanowisko.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dyskusji na tematy związane z literaturą, uwzględniając prawo do odmienności poglądów i ocen innych; pracy zarówno samodzielnej jak i w zespole; krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie studiowanej dyscypliny; określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

Historia literatury rosyjskiej IV

Cel kształcenia: zapoznanie z najważniejszymi procesami literackimi w literaturze rosyjskiej na przestrzeni dziejów. Analiza wybranych zabytków piśmiennictwa rosyjskiego ukaże ewolucję zarówno literatury rosyjskiej jako całego procesu (od XIX do XXI w.), jak i poszczególnych pisarzy.

Treści merytoryczne: Wykłady: Procesy literackie. Rosyjscy laureaci literackiej Nagrody Nobla (przedstawiciele, kontrkandydaci, kontekst historyczny i polityczny). Literatura emigracyjna (terminologia, geneza, periodyzacja, ośrodki, przedstawiciele, znaczenie). Polityka i literatura (periodyzacja, uwarunkowania historyczne, przedstawiciele). Literatura alternatywna wobec nurtu oficjalnego. Model świata we współczesnej antyutopii (twórczość pisarzy: J. Daniel, W. Wojnowicz, L. Pietruszewska, W. Makanin, T. Tołstoj, D. Prigow). Ewolucja tematów i motywów literackich. Ewolucje postaci literackich. Humor i satyra we współczesnej literaturze.

Obraz Petersburga w prozie rosyjskiej. Współczesna literatura popularna. Współczesna literatura kobieca. Poezja wizualna.

Ćwiczenia: Procesy literackie. „Oblicza miłości” w świecie przedstawionym w utworach I. Bunina. Model świata w utopii współczesnej (na przykładzie twórczości W. Wojnowicza). Opozycja Wschód – Zachód w twórczości I. Brodskiego. Człowiek w państwie totalitarnym (na przykładzie twórczości A. Solżenicyna). Poszukiwania „bohatera naszych czasów” we współczesnej literaturze rosyjskiej (na przykładzie twórczości S. Szargunowa). Fenomen teatru J. Grizkowca. Komedia w gatunku powieści detektywistycznej (twórczość B. Akunina).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): normy analizowanej literatury, najważniejsze kierunki literackie, literaturę rosyjską w kontekście literatury europejskiej, osiągnięcia wybitnych twórców rosyjskich i ich znaczenie; odpowiednią terminologię; periodyzację literatury staroruskiej, jej genologię i twórczość najwybitniejszych autorów; konteksty historyczne, społeczne, religijne i polityczne, które warunkowały rozwój literatury rosyjskiej.

Umiejętności (potrafi): zastosować wiedzę nabytą w ramach ćwiczeń w samodzielnej analizie i interpretacji tekstów literackich; wskazać wspólne motywy dostrzegalne zarówno w literaturze rosyjskiej, jak i polskiej. Powiązać fakty historyczne z procesem literackim danego okresu; umiejscowić poznawane utwory w ogólnym kontekście historyczno-kulturowym; rozpoznać rodzaj literacki i gatunkową konwencję poznawanych utworów, analizuje i interpretuje utwory wybranych autorów; przedstawić i uzasadnić swoje stanowisko.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dyskusji na tematy związane z literaturą, uwzględniając prawo do odmienności poglądów i ocen innych; pracy zarówno samodzielnej jak i w zespole; krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie studiowanej dyscypliny; określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

Gramatyka opisowa języka rosyjskiego I

Cel kształcenia: wprowadzenie i zapoznanie z podstawową terminologią rosyjskiego systemu leksykalnego oraz przedstawienie relacji syntagmatycznych i paradygmatycznych w leksyce. Zapoznanie i pogłębienie wiedzy z zakresu pochodzenia leksyki rosyjskiej. Wdrożenie i utrwalenie relacji międzywyrazowych we współczesnej leksyce rosyjskiej. Opanowanie i umiejętność charakterystyki tekstu z punktu widzenia funkcjonalnej stylistyki języka rosyjskiego. Zapoznanie z podstawowymi źródłami leksykografii rosyjskiej. Rozwijanie umiejętności opracowania zagadnień językoznawczych (naukowych) i wyciągania wniosków z tych opracowań. Wykształcenie wyobrażenia o leksyce jako o odrębnym podsystemie języka, ukształtowanie umiejętności samodzielnej analizy jednostek leksykalnych oraz porównywania ich z wcześniej poznanymi zjawiskami językowymi. Nabycie umiejętności i nawyków prawidłowego wykorzystania środków leksykalnych w wypowiedziach ustnych i pisemnych odpowiednio do treści wypowiedzi oraz celów, jakie powinny pełnić, sytuacji i sfery komunikacji.

Treści merytoryczne: Leksykologia – jeden z rozdziałów językoznawstwa. Leksyka- obiekt badań leksykologii. Podstawowe pojęcia leksykologii: semantyka, onomasjologia, semasjologia, onomastyka, etymologia, frazeologia, leksykografia. Wyraz – jednostka leksykologii. Cechy wyrazów, funkcje wyrazów. Systemowość w leksyce. Wyrazy jednoznaczne i wieloznaczne. Polisemia i jej typy. Homonimia. Sposoby powstawania homonimów. Rodzaje homonimów. Paronimy. Synonimy. Antonimy. Pojęcie konwersji. Омонимия. Пути возникновения омонимов. Виды омонимов. Паронимия. Виды паронимов. Синонимия. Leksyka ogólna i wąskiego zakresu użycia. Stylistyczne przyporządkowanie leksyki. Frazeologia. Pojęcie frazeologizmu i jego typy. Leksykografia. Typy słowników.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie leksykologii, cechy charakterystyczne leksykalnego podsystemu języka; leksykę języka rosyjskiego, charakterystyczne cechy słowa jako złożonej dwustronnej

jednostki języka, typy leksykalnego znaczenia słów, jego komponenty; podstawową terminologię z zakresu leksykologii, główne kategorie leksykalne (polisemia, homonimia, synonimia, antonimia, paronimia); kompleksowość systemu leksykalnego języka rosyjskiego, którego elementy wchodzą w różnorodne relacje; cechy oraz typy jednostek frazeologicznych.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać i wykorzystać informacje niezbędne do przygotowania leksyko-semantycznej analizy słowa i frazeologizmu; dokonać leksyko-semantycznej analizy słowa, wykorzystać znajomość języka rosyjskiego do wyszukiwania potrzebnej informacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Gramatyka opisowa języka rosyjskiego II

Cel kształcenia: wprowadzenie i zapoznanie z podstawową terminologią z zakresu fonetyki i fonologii rosyjskiej, wskazanie na różnice między dźwiękiem a literą, zapoznanie z pojęciem fonemu. Przekazanie wiedzy z zakresu struktury fonetycznej języka rosyjskiego, szczególnie w zakresie klasyfikacji, użycia, miejsca oraz sposobu artykulacji samogłosek i spółgłosek. Wyrobienie umiejętności stosowania w mowie zasad asymilacji i dysymilacji fonetycznej, uproszczeń grup spółgłoskowych, podziału na sylaby. Zapoznanie i utrwalenie zasad akcentu rosyjskiego (w porównaniu z językiem polskim). Wyrobienie nawyku stosowania redukcji jakościowej i ilościowej samogłosek w sylabach nieakcentowanych; transkrypcja fonetyczna i transliteracja. Wprowadzenie i zapoznanie z podstawową terminologią z zakresu morfemiki i derywatologii rosyjskiej, pojęciem morfemu i klasyfikacją morfemów oraz tematów słowotwórczych. Wyrobienie umiejętności wydzielania poszczególnych elementów znaczących wyrazu, analiza morfemowa wyrazów. Rozwijanie umiejętności rozróżniania i analizowania typów i sposobów słowotwórczych.

Treści merytoryczne: Fonetyka, główne jednostki fonetyki. Podział na sylaby, prolitiki, enklitiki, funkcja akcentu. Fonetyczna analiza dźwięków mowy. Kinemowa charakterystyka dźwięków mowy. Artykulacyjna charakterystyka samogłosek i spółgłosek. Transkrypcja. Fonologia. Ortoepia. Grafika. Ortografia. Morfemika. Derywatologia. Analiza morfemowa. Słowotwórstwo. Morfonologia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fonetykę, fonologię, ortoepię, grafikę i ortografię, morfemikę i słowotwórstwo, zna pojęcia i terminologię, cechy charakterystyczne poszczególnych podsystemów języka; kompleksowość systemu języka rosyjskiego, którego elementy wchodzą w różnorodne relacje; cechy oraz typy jednostek językowych.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać i wykorzystać informacje niezbędne do przygotowania analizy fonetycznej, fonologicznej, ortoepicznej, graficznej i ortograficznej, morfemicznej i słowotwórczej; dokonać fonetycznej, fonologicznej, graficznej, ortoepicznej, morfemicznej i słowotwórczej analizy słowa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

Gramatyka opisowa języka rosyjskiego III

Cel kształcenia: wprowadzenie i zapoznanie z morfologią języka rosyjskiego, przyswojenie podstawowych terminów z zakresu morfologii obejmujących autosemantyczne i synsemantyczne części mowy. Przekazanie wiedzy o kategoriach gramatycznych poszczególnych części mowy, nabycie umiejętności wyróżniania ich w tekstach, zapoznanie z typami odmiany ze zwróceniem uwagi na nieregularności, umiejętność odmiany części mowy. Przygotowanie do interpretacji morfologicznej, właściwa analiza poszczególnych części mowy w zdaniach wyrobienie umiejętności odmiany wyrazów. Wyrobienie umiejętności rozpoznawania odmiennych i nieodmiennych części mowy i ich właściwy opis morfologiczny. Rozwijanie zdolności identyfikowania różnych typów odmiany i ich utrwalanie poprzez ćwiczenia ustne i pisemne. Wprowadzenie i zapoznanie ze składnią języka rosyjskiego, modelami opisu, przyswojenie głównych terminów syntaktycznych.

Przekazanie wiedzy o stosunkach syntagmatycznych między wyrazami, nabycie umiejętności określania stopnia spójności pomiędzy składnikami tekstu, umiejętność analizy związków akomodowanych i nieakomodowanych. Przygotowanie do analizy zdania prostego, właściwa interpretacja członów zdania i ich funkcji wyrobienie umiejętności modelowania wypowiedzeń na podstawie schematów strukturalnych, zapoznanie z wypowiedzeniami pełnymi i niepełnymi. Wyrobienie umiejętności rozpoznawania struktur wielopredykatywnych i ich właściwy opis strukturalno-semantyczny. Rozwijanie zdolności identyfikowania różnych typów wypowiedzeń ze względu na strategię nadawczo-odbiorczą tekstu, rozróżnianie i określanie różnego typu operatorów. Utrwalanie umiejętności pisania opracowań naukowych i korzystania ze źródeł bibliograficznych. Rozwijanie umiejętności komunikacji i pracy w grupie oraz właściwej postawy i odpowiedzialnego stosunku do zajęć.

Treści merytoryczne: Kategorie gramatyczne rzeczowników, przymiotników, liczebników, zaimków. Gramatyczne kategorie i formy czasownika, imiesłówów. Przysłówek. Niesamodzielne części mowy. Gramatyczny rozbiór różnych części mowy. Składnia zdania prostego i złożonego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gramatykę, morfologię i składnię języka rosyjskiego, cechy charakterystyczne poszczególnych podsystemów języka w stopniu pozwalającym na kontynuowanie kształcenia oraz swobodne posługiwanie się nim w sytuacjach codziennych i profesjonalnych; podstawową terminologię z zakresu gramatyki, morfologii i składni języka rosyjskiego; kompleksowość systemu języka rosyjskiego, którego elementy wchodzą w różnorodne relacje; cechy oraz typy jednostek językowych.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać i wykorzystać informacje niezbędne do przygotowania analizy gramatycznej, morfologicznej i składniowej; dokonać gramatycznej i morfologicznej analizy słowa oraz i składniowej zdania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

Historia języka rosyjskiego z elementami języka staro-cerkiewno-słowiańskiego

Cel kształcenia: znaczenie języka rosyjskiego wśród innych nauk humanistycznych w kontekście historycznym, poznanie specyfiki przedmiotowej i metodologicznej. Kształtowanie świadomości złożoności natury języka etnicznego, roli społecznej jego odmian, historycznej zmienności struktury języków etnicznych oraz kierunków ich rozwoju z wykorzystaniem zasobów wewnętrznych i kontaktów językowych, podstawowe umiejętności stosowania metody analizy lingwistycznej z wykorzystaniem wiedzy zdobywanej na zajęciach. Kształtowanie umiejętności samodzielnego wyszukiwania, analizowania, oceniania, selekcji i użytkowania potrzebnej informacji z wykorzystaniem słowników, literatury przedmiotu i źródeł elektronicznych, interpretacji zdobytej wiedzy, stosowania nabytych umiejętności podczas dalszej nauki i pracy naukowej. Kształtowanie odpowiedniej postawy wobec podejścia do różnic, które przejawiają się w społeczeństwie wielokulturowym i wielojęzykowym.

Treści merytoryczne:

Pojęcie języka literackiego. Metodologia badań historyczno-językowych. Charakterystyka źródeł. Historia książki i drukarstwa rosyjskiego. Podstawy paleografii. Grafika. Rozwój pisma. Podstawowe etapy dziejów języka rosyjskiego. Język staroruski. Powstanie piśmiennictwa. Zabytki piśmiennictwa najstarszej doby piśmiennej (XI-XIV ww.). Podział dialektalny wspólnej przestrzeni wschodniosłowiańskiej. Cechy charakterystyczne języków ukraińskiego, rosyjskiego oraz białoruskiego. Dyglosja rusko-cerkiewnosłowiańska jako problem badawczy. System fonetyczny i gramatyczny języka staroruskiego w porównaniu z systemem fonetycznym języka SCS. Podstawowe wiadomości z gramatyki historycznej JR. Wokalizm i konsonantyzm. Skutki zaniku samogłosek redukowanych. Wiadomości o budowie morfemowej i słowotwórczej wyrazów w porównaniu z językiem SCS. Kontynuacja modeli SCS we współczesnych językach słowiańskich, w tym w polskim i rosyjskim. Kontynuacja i rozwój kategorii i form we współczesnych językach słowiańskich. Zmiany w obrębie fleksji. Rozwój paradygmatów

fleksyjnych rzeczownika we współczesnym języku rosyjskim. Kształtowanie się odmiany zaimków we współczesnym języku rosyjskim. Kształtowanie się odmiany przymiotnikowej we współczesnym języku. Kształtowanie się odmiany liczebników we współczesnym języku rosyjskim. Odmiana czasowników. Kształtowanie się kategorii aspektu. Kategoria czasu czasowników. Kształtowanie się kategorii imiesłowów przysłówkowych. Podstawowe wiadomości ze składni. Język ruski w Wielkim księstwie Litewskim i na Rusi Moskiewskiej. Zabytki piśmiennictwa XIV-XVIII ww. Cechy charakterystyczne tekstów różnych stylów i gatunków: teksty sakralne, dokumenty sądowo-prawne, powstanie i rozwój literatury pięknej. Drugi i trzeci wpływy południowo-słowiańskie. Język utworów religijnych. Dokumenty prawne. Utwory o charakterze polemicznym. Kodyfikacja języka cerkiewno-słowiańskiego. Pierwsze gramatyki i słowniki. Powstanie i kształtowanie się norm współczesnego języka literackiego w XVIII-XIX ww. Badania nad dialektami języka etnicznego oraz zainteresowanie folklorem. Zmiany w języku literackim w dobie rewolucji październikowej. Polityka językowa w Rosji i Związku Radzieckim w dziedzinie języka w latach 1917-1953. Współczesny język rosyjski. Procesy demokratyzacji w języku rosyjskim.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; powiązania filologii z pokrewnymi naukami humanistycznymi oraz społecznymi; złożony charakter i historyczną zmienność języka; w stopniu podstawowym historię i kulturę rosyjskiego obszaru językowego; wybrane procesy historyczne, społeczno-polityczne, religijne, filozoficzne Rosji.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje, wykorzystując różne materiały źródłowe z zakresu wybranych dyscyplin, gromadzić informacje bibliograficzne, wykorzystywać bazy danych, posługiwać się zasobami Internetu z dbałością o przestrzeganie praw autorskich; określić rodzaj i gatunek oraz kontekst historyczno-kulturowy wybranych tekstów kultury; w stopniu podstawowym konfrontować zjawiska gramatyczne w językach polskim i rosyjskim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności; akceptacji różnorodności kulturowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Język cerkiewnosłowiański

Cel kształcenia: historia i miejsce języka cerkiewnosłowiańskiego w historii języków słowiańskich i języka rosyjskiego, o jego specyfice przedmiotowej i metodologicznej. Kształtować świadomość złożoności natury języka etnicznego, roli społecznej jego odmian, historycznej zmienności struktury języków etnicznych oraz kierunków ich rozwoju z wykorzystaniem zasobów wewnętrznych i kontaktów językowych, podstawowe umiejętności stosowania metody analizy lingwistycznej z wykorzystaniem wiedzy zdobywanej na zajęciach. Kształtować umiejętności samodzielnego wyszukiwania, analizowania, oceniania, selekcji i użytkowania potrzebnej informacji z wykorzystaniem słowników, literatury przedmiotu i źródeł elektronicznych, interpretacji zdobytej wiedzy, stosowania nabytych umiejętności podczas dalszej nauki i pracy naukowej. Kształtować odpowiednie postawy wobec podejścia do różnic, które przejawiają się w społeczeństwie wielokulturowym i wielojęzykowym.

Treści merytoryczne: Język cerkiewnosłowiański jako język sakralny chrześcijaństwa wschodniego. Historia powstania i rozwoju w krajach słowiańskich i w Rosji. Podstawowe źródła i teksty. Reforma języka cerkiewnosłowiańskiego w XVII w. Schizma w Rosyjskim Kościele Prawosławnym. Dwie tradycje piśmiennictwa w języku cerkiewnosłowiańskim: staroobrzędowa i oficjalna. Kodyfikacja języka cerkiewnosłowiańskiego. Gramatyka M. Smotryckiego i jej rola w edukacji szkolnej. Reformy języka cerkiewnosłowiańskiego w XIX w. Rola języka cerkiewnosłowiańskiego w powstaniu rosyjskiego języka literackiego w kształtowaniu się terminologii naukowej i stylu urzędowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; powiązania filologii z pokrewnymi naukami humanistycznymi oraz społecznymi; złożony charakter i historyczną zmienność języka; w stopniu podstawowym historię i kulturę rosyjskiego obszaru językowego; wybrane procesy historyczne, społeczno-polityczne, religijne, filozoficzne Rosji.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje, wykorzystując różne materiały źródłowe z zakresu wybranych dyscyplin, gromadzić informacje bibliograficzne, wykorzystywać bazy danych, posługiwać się zasobami Internetu z dbałością o przestrzeganie praw autorskich; określić rodzaj i gatunek oraz kontekst historyczno-kulturowy wybranych tekstów kultury; rozpoznać różne style języka rosyjskiego; w stopniu podstawowym konfrontować zjawiska gramatyczne w językach polskim i rosyjskim; pracować indywidualnie oraz w grupie zgodnie ze wskazówkami nauczyciela akademickiego, osiągając wyznaczone przez niego cele.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności; akceptacji różnorodności kulturowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

Polsko-rosyjskie językoznawstwo kontrastywne

Cel kształcenia: metodologia badań kontrastywnych, o specyficie analizy kontrastywnej języków pokrewnych (polskiego i rosyjskiego). Kształtować świadomość złożoności natury języków etnicznych, roli społecznej procesów ich rozwoju z wykorzystaniem zasobów wewnętrznych i kontaktów językowych, funkcjonowania ich odmian, kształtować podstawowe umiejętności stosowania metody analizy lingwistycznej z wykorzystaniem wiedzy zdobywanej na zajęciach. Kształtować umiejętności samodzielnego wyszukiwania, analizowania, oceniania, selekcji i użytkowania potrzebnej informacji z wykorzystaniem słowników, literatury przedmiotu i źródeł elektronicznych, interpretacji zdobytej wiedzy, stosowania nabytych umiejętności podczas dalszej nauki i pracy naukowej. Kształtować odpowiednie postawy wobec podejścia do różnic, które przejawiają się w społeczeństwie wielokulturowym i wielojęzycznym.

Treści merytoryczne: Podstawy metodologii analizy języków pokrewnych (słowiańskich). Metody analizy jednostek językowych różnych płaszczyzn. Cechy ogólne i szczególne fonetyki i fonologii polskiej i rosyjskiej. Podstawy opisu fleksji różnych części mowy. Podobieństwa i różnicy w funkcjonowaniu różnych części mowy i odrębnych form w językach polskim i rosyjskim. Treść badań w zakresie morfologii i słotwórstwa. Kształtowanie się zasobów leksykalnych języków polskiego i rosyjskiego. Podstawy analizy kontrastywnej semantyki. Zapożyczenia leksykalne w językach polskim i rosyjskim. Podstawowe struktury składniowe języków polskiego i rosyjskiego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; powiązania filologii z pokrewnymi naukami humanistycznymi oraz społecznymi; złożony charakter i historyczną zmienność języka; w stopniu podstawowym historię i kulturę rosyjskiego obszaru językowego; wybrane procesy historyczne, społeczno-polityczne, religijne, filozoficzne Rosji.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje, wykorzystując różne materiały źródłowe z zakresu wybranych dyscyplin, gromadzić informacje bibliograficzne, wykorzystywać bazy danych, posługiwać się zasobami Internetu z dbałością o przestrzeganie praw autorskich; w stopniu podstawowym konfrontować zjawiska gramatyczne w językach polskim i rosyjskim; pracować indywidualnie oraz w grupie zgodnie ze wskazówkami nauczyciela akademickiego, osiągając wyznaczone przez niego cele.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności; akceptacji różnorodności kulturowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

Wstęp do emigrantologii rosyjskiej

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami z historii rosyjskiej literatury emigracyjnej oraz twórczością wybranych pisarzy emigracyjnych. Analiza twórczości wybranych pisarzy emigracyjnych z uwzględnieniem charakteru piśmiennictwa emigracyjnego (formy i gatunki; tematy i motywy literatury emigracyjnej).

Treści merytoryczne: Wieloznaczność problemu emigracji, jego aspekt prawny, antropologiczny i emocjonalny oraz status emigranta. Pojęcie, uwarunkowania i zasięg zjawiska emigracji rosyjskiej (kontekst historyczny i społeczno-polityczny). Geografia rosyjskiej emigracji XX w. Periodyzacja rosyjskiej literatury emigracyjnej. Życie literackie na emigracji (ośrodki, wydawnictwa, prasa, organizacje, salony literackie). Doświadczenie emigracji w losach rosyjskich twórców XX w. (główni przedstawiciele). Przejawy życia literackiego i kultury literackiej oraz główne dokonania w emigracyjnej poezji i prozie. Analiza twórczości wybranych pisarzy emigracyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię teoretyczną, zakres znaczeniowy pojęć: emigracja rosyjska, emigracja wewnętrzna, literatura przywrócona, tamizdat itp.; podstawową wiedzę o literaturze emigracyjnej; historyczne i społeczno-polityczne uwarunkowania emigracji rosyjskiej, jej głównych przedstawicieli i ich twórczość.

Umiejętności (potrafi): określić specyfikę rosyjskiej literatury emigracyjnej, scharakteryzować twórczość reprezentatywnych przedstawicieli; analizować twórczości wybranych pisarzy emigracyjnych z uwzględnieniem charakteru piśmiennictwa emigracyjnego (formy i gatunki; tematy i motywy literatury emigracyjnej); samodzielnie zdobywać dodatkową wiedzę na temat rosyjskiej literatury emigracyjnej z wykorzystaniem różnych źródeł oraz technik rozpowszechniania i przetwarzania informacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pogłębiania wiedzy zdobytej na zajęciach.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

Przedmiot do wyboru I

Ia. Język specjalistyczny – biznes

Cel kształcenia: opanowanie subjęzyka specjalistycznego z zakresu biznesu na poziomie odpowiadającym znajomości języka obcego po pierwszym semestrze nauki na filologii rosyjskiej.

Treści merytoryczne: Poszukiwanie pracy / pracownika. Proces rekrutacji: rozmowa kwalifikacyjna, wymagania wobec przyszłego pracownika, wypełnienie ankiety. Firmy rekruterskie w Rosji. Konferencja międzynarodowa. Zgłoszenie udziału w konferencji, program konferencji. Nawiązywanie kontaktów biznesowych na branżowych spotkaniach międzynarodowych. Etykieta językowa: przedstawianie się. Kolejność podawania personaliów w sytuacji prywatnej, zawodowej, biznesowej. Reklama w firmie. Prezentacja firmy. Planowanie kampanii reklamowej. Folder, ulotka reklamowa. Rynek reklamy w Rosji. Obsługa serwisowa. Gwarancja, naprawa gwarancyjna. Rozmowa telefoniczna w sprawie gwarancji. Etykieta: oficjalna rozmowa telefoniczna (pracownik-pracownik, pracownik-klient) – słownictwo, frazeologia. Spółki akcyjne w Rosji: OAO i ZAO. Zgromadzenie ogólne akcjonariuszy. Zarząd spółki. Giełda (Moskiewska Międzybankowa Giełda Walutowa). Giełda Papierów Wartościowych. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Rosji. Jednoosobowa działalność gospodarcza (IP) w Rosji. Nawiązywanie kontaktów w biznesie. Networking. Sprawy pracownicze. Ochrona praw pracownika w Rosji – Arbitrażowy Sąd Pracy. Związki zawodowe w Rosji. Badanie rynku. Popyt, podaż, inflacja – pojęcia, wzajemne powiązania. Światowi liderzy w zakresie designu w Moskwie. Potencjalny klient. Kontakt telefoniczny w celu uzyskania/ udzielenia informacji o działalności firmy i nawiązania współpracy. Oddział, filia firmy. Obwód kaliningradzki. Praca a życie prywatne. Pracoholizm, równowaga między pracą a odpoczynkiem. Coaching – trening psychologiczny. Turystyka w Rosji. Wizyta biznesowa rosyjskiego przedsiębiorcy w Polsce. Program wizyty roboczej, wizyty oficjalnej. Podróż z obwodu kaliningradzkiego FR do Polski. Granica, przejście graniczne, przekraczanie granicy.

Służby obsługujące granicę państwową. Przemysł, „mrówki” i specyfika ich działalności. Banki państwowe i komercyjne. Działalność banku państwowego na przykładzie NBP. Centrum Pieniądza przy NBP. Wirtualne biuro. Praca w domu: plusy i minusy dla pracownika i pracodawcy. Internet w biznesie i pracy zawodowej. Wzrost gospodarczy. PKB i PNB.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rosyjski język biznesu i międzynarodowych kontaktów biznesowych, w zakresie niezbędnym do funkcjonowania w środowisku polsko-rosyjskiej współpracy biznesowej, na poziomie adekwatnym do poziomu kształcenia w zakresie praktycznej nauki języka rosyjskiego.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się rosyjskim językiem specjalistycznym z zakresu biznesu i międzynarodowej współpracy biznesowej: tworzyć nowe, ukierunkowane celowo wypowiedzi w formie pisemnej i ustnej, rozumie wypowiedzi native-speakerów w formie pisemnej i ustnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): funkcjonowania w rosyjskim środowisku językowym z zakresu biznesu i międzynarodowej współpracy biznesowej; pełnienia funkcji pośrednika językowego; pracy w zespole, pełnienia funkcji organizatora oraz członka zespołu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I b. Język specjalistyczny – obsługa i promocja ruchu turystycznego

Cel kształcenia: kształtowanie kompetencji językowej, realioznawczej i międzykulturowej. Zapoznanie z językiem i słownictwem specjalistycznym, wykorzystywanym w szeroko pojętej obsłudze ruchu turystycznego.

Treści merytoryczne: Istota turystyki. Rodzaje turystyki. Czynniki wpływające na rozwój turystyki. Główne pojęcia turystyki. Wycieczka. Hotele. Transport. Wyżywienie. Ubezpieczenie. Technologie informacyjne w turystyce.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): słownictwo specjalistyczne, które pozwala odpowiednio reagować w sytuacjach i kontekstach związanych z obsługą ruchu turystycznego.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się rosyjskim językiem specjalistycznym z zakresu obsługi ruchu turystycznego: tworzyć nowe, ukierunkowane celowo wypowiedzi w formie pisemnej i ustnej, rozumie wypowiedzi native-speakerów w formie pisemnej i ustnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): funkcjonowania w rosyjskim środowisku językowym z zakresu obsługi ruchu turystycznego; pełnienia funkcji pośrednika językowego; pracy w zespole, pełnienia funkcji organizatora oraz członka zespołu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Przedmiot do wyboru II

IIa. Komunikacja językowa w biznesie

Cel kształcenia: zapoznanie z ogólnymi zasadami procesu komunikacji biznesowej ze szczególnym uwzględnieniem sfery biznesu; Przyswojenie wiedzy i opanowanie umiejętności kreowania i analizy procesu komunikacji jako czynnika zwiększającego skuteczność funkcjonowania pracownika w sferze zawodowej; Rozwinięcie nawyków skutecznego wykorzystania technik komunikacyjnych w sferze zawodowej ze szczególnym uwzględnieniem sfery biznesu.

Treści merytoryczne: Komunikacja jako mechanizm społeczno-psychologiczny interakcji w sferze zawodowej. Rodzaje komunikacji. Werbalne środki komunikacji. Przyjmowanie i przekazywanie informacji. Mowa jako źródło informacji i narzędzie do ich przekazywania. Style języka. Językowe środki komunikacji. Słuchanie w komunikacji biznesowej. Umiejętność słuchania. Poziomy i rodzaje słuchania. Zakłócenia procesu słuchania. Komunikacja zwrotna w słuchaniu. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Język ciała a stany emocjonalne. Organizacja przestrzeni w komunikacji zawodowej. Przekaz świadomy i nieświadomy w komunikacji zawodowej. Kłamstwo jako szczególny rodzaj komunikacji językowej i pozajęzykowej. Werbalne sygnały kłamstwa, mimika i gestykulacja. Manipulacja w komunikacji – charakterystyka. Strategie manipulacyjne. Typy komunikacyjne partnerów biznesowych. Krytyka i pochwała w komunikacji zawodowej. Funkcje i rodzaje krytyki. Techniki neutralizacji

negatywnego wpływu uwag. Zasady i funkcje pochwały. Pytania i odpowiedzi w komunikacji zawodowej. Pytania typu zamkniętego i otwartego. Odpowiadanie na pytania. Bariery w komunikacji zawodowej. Bariery interakcyjne i komunikacyjne: logiczna, semantyczna, fonetyczna, stylistyczna. Potencjał psychologiczno-komunikacyjny partnerów w komunikacji zawodowej i biznesie. Etykieta językowa w komunikacji zawodowej z uwzględnieniem specyfiki języka rosyjskiego i polskiego. Etykieta a status społeczny adresata. Formy komunikacji językowej w sferze zawodowej: rozmowa biznesowa (przekazywanie informacji, argumentacja, podejmowanie decyzji, zakończenie rozmowy). Czynniki sukcesu rozmowy. Rozmowa biznesowa przez telefon: specyfika rozmowy telefonicznej, przygotowanie i prowadzenie rozmowy telefonicznej. Spór, polemika, debata. Psychologiczne aspekty przekonywania. Rodzaje i techniki prowadzenia sporów. Negocjacje biznesowe: cele i przedmiot negocjacji. Przygotowanie do negocjacji. Konstrukttywne prowadzenie negocjacji. Warianty zachowania partnerów. Pytania i odpowiedzi w negocjacjach. Komunikacja międzykulturowa. Zachowania komunikacyjne z perspektywy mentalności narodowej. Specyfika zachowań komunikacyjnych Rosjan i Polaków.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady funkcjonowania procesu komunikacji językowej w sferze zawodowej ze szczególnym uwzględnieniem biznesu; techniki i strategie komunikacyjne, formy komunikacji; problemy komunikacji międzykulturowej z uwzględnieniem specyfiki zachowań komunikacyjnych Polaków i Rosjan.

Umiejętności (potrafi): zidentyfikować rodzaj komunikacji językowej w sferze zawodowej, odpowiednio dobrać strategie i techniki komunikacyjne, zidentyfikować środki językowe i pozajęzykowe stosowane w komunikacji językowej w sferze biznesu w oparciu o wiedzę i umiejętności zdobywane na zajęciach praktycznych; przekazać zdobytą wiedzę w języku rosyjskim

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

IIb. Komunikacja językowa w obsłudze ruchu turystycznego

Cel kształcenia: zapoznanie z ogólnymi zasadami procesu komunikacji biznesowej ze szczególnym uwzględnieniem sfery turystyki; Przyswojenie przez studentów wiedzy i opanowanie umiejętności kreowania i analizy procesu komunikacji jako czynnika zwiększającego skuteczność funkcjonowania pracownika w sferze zawodowej; Rozwinięcie nawyków skutecznego wykorzystania technik komunikacyjnych w sferze zawodowej ze szczególnym uwzględnieniem sfery biznesu.

Treści merytoryczne: Komunikacja jako mechanizm społeczno-psychologiczny interakcji w sferze zawodowej. Rodzaje komunikacji. Werbalne środki komunikacji. Przyjmowanie i przekazywanie informacji. Mowa jako źródło informacji i narzędzie do ich przekazywania. Style języka. Językowe środki komunikacji. Słuchanie w komunikacji biznesowej. Umiejętność słuchania. Poziomy i rodzaje słuchania. Zakłócenia procesu słuchania. Komunikacja zwrotna w słuchaniu. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Język ciała a stany emocjonalne. Organizacja przestrzeni w komunikacji zawodowej. Przekaz świadomy i nieświadomy w komunikacji zawodowej. Kłamstwo jako szczególny rodzaj komunikacji językowej i pozajęzykowej. Werbalne sygnały kłamstwa, mimika i gestykulacja. Manipulacja w komunikacji – charakterystyka. Strategie manipulacyjne. Typy komunikacyjne partnerów biznesowych. Krytyka i pochwała w komunikacji zawodowej. Funkcje i rodzaje krytyki. Techniki neutralizacji negatywnego wpływu uwag. Zasady i funkcje pochwały. Pytania i odpowiedzi w komunikacji zawodowej. Pytania typu zamkniętego i otwartego. Odpowiadanie na pytania. Bariery w komunikacji zawodowej. Bariery interakcyjne i komunikacyjne: logiczna, semantyczna, fonetyczna, stylistyczna. Potencjał psychologiczno-komunikacyjny partnerów w komunikacji zawodowej i biznesie. Etykieta językowa w komunikacji zawodowej z uwzględnieniem specyfiki języka rosyjskiego i polskiego. Etykieta a status społeczny adresata. Formy komunikacji językowej w sferze zawodowej: rozmowa biznesowa (przekazywanie informacji,

argumentacja, podejmowanie decyzji, zakończenie rozmowy). Czynniki sukcesu rozmowy. Rozmowa biznesowa przez telefon: specyfika rozmowy telefonicznej, przygotowanie i prowadzenie rozmowy telefonicznej. Spór, polemika, debata. Psychologiczne aspekty przekonywania. Rodzaje i techniki prowadzenia sporów. Negocjacje biznesowe: cele i przedmiot negocjacji. Przygotowanie do negocjacji. Konstruktynne prowadzenie negocjacji. Warianty zachowania partnerów. Pytania i odpowiedzi w negocjacjach. Komunikacja międzykulturowa. Zachowania komunikacyjne z perspektywy mentalności narodowej. Specyfika zachowań komunikacyjnych Rosjan i Polaków.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady funkcjonowania procesu komunikacji językowej w sferze zawodowej ze szczególnym uwzględnieniem turystyki; techniki i strategje komunikacyjne, formy komunikacji; problemy komunikacji międzykulturowej z uwzględnieniem specyfiki zachowań komunikacyjnych Polaków i Rosjan.

Umiejętności (potrafi): zidentyfikować rodzaj komunikacji językowej w sferze zawodowej, odpowiednio dobrać strategje i techniki komunikacyjne, zidentyfikować środki językowe i pozajęzykowe stosowane w komunikacji językowej w sferze biznesu w oparciu o wiedzę i umiejętności zdobywane na zajęciach praktycznych; przekazać zdobytą wiedzę w języku rosyjskim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Przedmiot do wyboru III

IIIa. Język specjalistyczny – geografia Rosji

Cel kształcenia: zapoznanie z geografią Federacji Rosyjskiej. Kształtowanie sprawności językowych (mówienie, czytanie, słuchanie ze zrozumieniem, pisanie) realizowanych na materiale geograficznym i realioznawczym.

Treści merytoryczne: Federacja Rosyjska – podział administracyjny. Narodowości zamieszkujące Federację. Kraj Ałtajski. Położenie. Strefy przyrodnicze Rosji. Kamienie szlachetne. Obwód Samarski. Podział RF na strefy ekonomiczne. Przemysł, rolnictwo i transport FR. Jamał. Strefa pustyń arktycznych. Obwód Omski. Strefy klimatyczne Rosji. Obwód Murmański. Strefa tundry. Chakasja. Bogactwa Rosji. Kopaliny użyteczne. Udmurtia. Tajga. Uralaska grupa językowa. Obwód Czelabiński. Magnitogorsk. Kontynenty. Granica między Europą i Azją. Niżny Nowogród. Strefa lasów. Zwierzęta rosyjskich lasów. Obwód Nowosybirski. Mentalność i rosyjski charakter. Kraj Primorski. Tajga Ussuryjska. Owoce morza. Obwód Moskiewski. Sztuka ludowa. Obwód Tambowski. Strefa stepów i lasostepów. Czarnoziem, gleby. Rośliny uprawne. Obwód Władimirski.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strefy klimatyczno-przyrodnicze Rosji; wybrane jednostki administracyjne RF; ich specyfikę socjokulturową, ośrodki sztuki ludowej, wybitnych twórców kultury rosyjskiej, związanych z danym regionem. Główne gałęzie przemysłu, rolnictwa i transportu Rosji; narodowości zamieszkujące Rosję, przypisuje narodowości do jednostek administracyjnych.

Umiejętności (potrafi): dokonać wyboru i oceny wypowiedzi rejestrów neutralnego i potocznego (nieformalnego); zrozumieć listy dialogowe filmów krajoznawczych; czytać ze zrozumieniem oryginalne teksty popularnonaukowe oraz preparowane; swobodnie komunikować się ustnie w zakresie przewidzianej tematyki; tworzyć opisy podróży (pocztówki, listy z podróży, dziennik podróży) oraz foldery i ulotki reklamowe. Wyszukiwać i przekazywać nowe informacje przy użyciu materiałów źródłowych, oraz korzystać z nowych technologii (wyszukiwać informacji w Internecie).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w charakterze tłumacza, przewodnika, pilota wycieczek, pracownika instytucji kulturalnych – jest otwarty i zainteresowany nowymi doświadczeniami, innymi osobami, koncepcjami, narodami, społeczeństwami, kulturami; do relatywizacji własnego kulturowego punktu widzenia oraz związanego z nim kulturowego

systemu wartości; do dystansowania się wobec konwencjonalnych nastawień do różnic kulturowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

IIIb. Język specjalistyczny – rosyjskie malarstwo

Cel kształcenia: zapoznanie z językiem specjalistycznym, obejmującym malarstwo rosyjskie. Kształtowanie sprawności językowych (mówienie, czytanie, słuchanie ze zrozumieniem, pisanie) realizowanych na materiale realioznawczym.

Treści merytoryczne: malarstwo rodzajowe (G. Soroka), pejzaż – pory roku (I. Lewitan), portret, malarstwo historyczne, pejzaż, martwa natura.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): słownictwo z zakresu malarstwa, wybrane dzieła oraz ich twórców.

Umiejętności (potrafi): opisać i scharakteryzować dzieła malarstwa rosyjskiego z wykorzystaniem specjalistycznej leksyki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w charakterze tłumacza, przewodnika, pilota wycieczek, pracownika instytucji kulturalnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Przedmiot do wyboru IV

IVa. Zwyczaje i obrzędy wschodniosłowiańskie

Cel kształcenia: przekazanie pogłębionej, specjalistycznej wiedzy z zakresu tematu wykładu; wykształcenie umiejętności krytycznego myślenia, wiązania ze sobą faktów oraz wyciągania wniosków z posiadanych informacji; wykształcenie nawyku ustawicznego kształcenia i gotowości do stałego rozwoju zawodowego.

Treści merytoryczne: obejmują zapoznanie się z wybranymi zwyczajami i obrzędami wschodniosłowiańskimi, odzwierciedlającymi ludową mentalność religijną oraz mitologiczną, które dotrwały do naszych dni. Analiza poszczególnych kwestii przywiduje załączenie odpowiednich materiałów z zakresu literatury pięknej, zarówno klasycznej, jak też współczesnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; powiązania filologii z pokrewnymi naukami humanistycznymi oraz społecznymi; podstawowe metody analizy i interpretacji tekstów kultury w ujęciu wybranych teorii i szkół badawczych.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zdobywać wiedzę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): akceptacji różnorodności kulturowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

IVb. Kuchnia narodów Rosji

Cel kształcenia: zapoznanie ze tradycjami kuchni rosyjskiej z uwzględnieniem specyfiki regionalnej oraz przemian historycznych.

Treści merytoryczne: charakterystyka kuchni poszczególnych narodów i regionów Rosji. Typowe surowce, napoje i potrawy kuchni rosyjskiej w ujęciu historycznym. Najpopularniejsze dania wybranych narodów Rosji. Dania charakterystyczne dla tradycyjnych świąt narodowych i religijnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): tradycje żywieniowe oraz tradycyjne potrawy poszczególnych narodów i regionów Rosji.

Umiejętności (potrafi): indywidualnie opracować zagadnienie z zakresu tradycji kuchni narodów Rosji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego odtworzenia tradycji kulinarnych w kulturach narodów Rosji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Przedmiot do wyboru V

Va. Język specjalistyczny – granica

Cel kształcenia: zapoznanie ze słownictwem specjalistycznym, wykorzystywanym w szeroko pojętej obsłudze ruchu granicznego.

Treści merytoryczne: przekraczanie granicy – podstawowe pojęcia. Kto może przekroczyć granicę państwową? Formalności wizowe. Przekraczamy granicę – kontrola paszportowa. Przekraczamy granicę – formalności celne. Zatrzymanie pojazdu. Kontrola osobista. Cło, opłaty celne, wybrane przepisy celne. Przepięstwa związane z przekraczaniem granicy. Straż Graniczna RP, Instytucje graniczne FR – organy, zadania. Placówki dyplomatyczne i ich zadania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język rosyjski w odniesieniu do sytuacji, możliwych do napotkania z perspektywy turysty a także funkcjonariusza służb celnych i ochrony pogranicza.

Umiejętności (potrafi): czytać ze zrozumieniem teksty w języku rosyjskim; rozpoznać i zrozumieć poznane słownictwo w wypowiedziach i tekstach; odpowiednio zareagować werbalnie.

w sytuacjach i kontekstach związanych z formalnościami wizowymi i przekraczaniem granicy

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy w zespole; realizacji postawionych przed nim zadań.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Vb. Język specjalistyczny – samorząd terytorialny i NGO

Cel kształcenia: poznanie języka rosyjskiego w zakresie tematycznym: samorzady terytorialne, energetyka, ekologia, programy finansowe UE, funkcjonowanie organizacji pozarządowych w Rosji i w Polsce.

Treści merytoryczne: samorzady terytorialne i organizacje pozarządowe. Zasady funkcjonowania samorządów terytorialnych i organizacji pozarządowych w Rosji i w Polsce. Najważniejsze aspekty współpracy polsko-rosyjskiej w ramach samorządów terytorialnych i organizacji pozarządowych. Współpraca w zakresie polityki społecznej, ekologii, energetyki (w tym odnawialnej), kultury, sportu, transportu i drogownictwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady funkcjonowania samorządów lokalnych oraz NGO w Polsce i w Rosji (na przykładzie obwodu kaliningradzkiego FR); język rosyjski w wymienionym zakresie tematycznym.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem rosyjskim w zakresie tematycznym samorząd terytorialny i NGO.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): funkcjonowania w środowisku językowym z zakresu objętego przedmiotem. Pełnić funkcję pośrednika językowego oraz aktywnego działacza organizacji pozarządowych i samorządów terytorialnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Przedmiot do wyboru VI

VIa. Język specjalistyczny – muzealnictwo i ochrona zabytków

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowym słownictwem specjalistycznym z zakresu muzealnictwa i ochrony zabytków, niezbędnego w pracy przewodnika, pilota wycieczek zagranicznych, pracownika instytucji kulturalnych.

Treści merytoryczne: podstawowe terminy muzealnictwa, historia muzeów świata, realizacja i rozwój muzeum jako instytucji o charakterze społecznym i kulturowym, działalność naukowa muzeów, ekspozycje i działalność kulturalno-oświatowa, praca nad zachowaniem dziedzictwa kulturowego w Rosji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): bazowe pojęcia muzealnictwa i ochrony zabytków, ogólną teorię muzealnictwa, współczesne formy pracy muzeów.

Umiejętności (potrafi): zastosować przyswojoną wiedzę w pracy z grupami, odwiedzającymi muzea.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): propagowania wiedzy o konieczności zachowania dziedzictwa kulturowego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

VIIb. Język specjalistyczny – Internet, nowe media

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowym słownictwem specjalistycznym z zakresu nowych mediów. Wyrobienie umiejętności samodzielnego korzystania ze źródeł internetowych. Kształtowanie umiejętności niezbędnych w procesie skutecznego komunikowania się z innymi ludźmi za pośrednictwem Internetu. Student potrafi wykorzystywać w praktyce umiejętności komunikacyjne w języku rosyjskim.

Treści merytoryczne: Sposoby porozumiewania się ludzi: komunikowanie interpersonalne – bezpośrednie, komunikowanie medialne. Komunikowanie za pośrednictwem mediów. Komunikacja w Internecie. Uwarunkowania skutecznej komunikacji medialnej. Przyczyny zaburzeń komunikacji interpersonalnej. Bariery komunikacyjne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe słownictwo z zakresu nowych mediów; teksty medialne, język artykułów prasowych, reklam.

Umiejętności (potrafi): korzystać z różnych źródeł informacji zamieszczanych w Internecie, również w języku rosyjskim; posługiwać się strukturami językowymi charakterystycznymi dla języka mediów i terminologii informatycznej; zrozumieć wybrane teksty popularnonaukowe; komunikować się w języku rosyjskim za pośrednictwem Internetu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego postrzegania uwarunkowań kulturowych skutecznej komunikacji za pośrednictwem nowych mediów.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Przedmiot do wyboru VII

VIIa. Zasady kreowania i analizy biografii symbolicznej pisarza

Cel kształcenia: przekazanie pogłębionej, specjalistycznej wiedzy z zakresu tematu wykładu; wykształcenie umiejętności krytycznego myślenia, wiązania ze sobą faktów oraz wyciągania wniosków z posiadanych informacji; wykształcenie nawyku ustawicznego kształcenia i gotowości do stałego rozwoju zawodowego.

Treści merytoryczne: obejmują zapoznanie się z czołowymi zasadami kreowania i analizy biografii symbolicznej (tzw. psychobiografii), wyrastającej z najbardziej spektakularnych faktów życia i twórczości wybranych pisarzy rosyjskich XIX i XX wieku. Ujęcie komparatystyczne przywodzi załączenie przykładów z kontekstu wschodniosłowiańskiego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; powiązania filologii z pokrewnymi naukami humanistycznymi oraz społecznymi; w stopniu podstawowym historię literatury rosyjskiej oraz teksty wybranych autorów.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zdobywać wiedzę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VIIb. Kultura staroobrzędowców

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy o uwarunkowaniach historyczno-religijnych rozłamu w Cerkwi Prawosławnej, dziejach staroobrzędowców, przedstawienie ich spuścizny kulturowej: zwyczajów, obrzędów, piśmiennictwa, ikonografii. Przedstawienie historii i losów współczesnych wspólnoty z Mazur. Przedstawienie zarysu badań kultury i piśmiennictwa staroobrzędowców przez naukowców UWM w Olsztynie.

Treści merytoryczne: Reformy Nikona i rozłam w cerkwi prawosławnej. Restrykcje wobec staroobrzędowców. Drukarnie i książki staroobrzędowe. Ikony staroobrzędowców. Utensylia liturgiczne. Staroobrzędowcy na Mazurach. Historia klasztoru w Wojnowie. Dobroczyńcy klasztoru. Wspólnoty staroobrzędowe w Polsce. Badania piśmiennictwa i kultury przez pracowników UWM.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): uwarunkowania historyczno-religijne rozłamu w cerkwi prawosławnej, dzieje, kulturę i stan obecny wspólnot zamieszkujących Rosję i Polskę.

Umiejętności (potrafi): zlokalizować i scharakteryzować wspólnoty staroobrzędowe zamieszkujące Polskę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Przedmiot do wyboru VIII

VIIIa. Źródłoznawstwo emigrantologiczne

Cel kształcenia: przekazanie niezbędnej zintegrowanej wiedzy o współczesnych dokonaniach, ośrodkach i przedstawicielach w dziedzinie badań emigrantologicznych oraz specyfiki tekstów emigracyjnych jako źródła badań literackich.

Treści merytoryczne: emigrantologia jako dziedzina wiedzy interdyscyplinarnej. Rola źródłoznawstwa emigrantologicznego we współczesnych badaniach literackich. Specyfika polskich badań nad emigracją rosyjską (ośrodki, przedstawiciele, tematy, wiodące kierunki badań, osiągnięcia, perspektywy rozwoju). Lucjan Suchanek – jako prekursor badań emigrantologicznych w Polsce. Komisja Emigrantologii Słowian Międzynarodowego Komitetu Słowistów. Wiodące ośrodki badań w Europie w zakresie badań emigrantologicznych. Archiwa emigracji rosyjskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zna najważniejsze osiągnięcia polskich badań nad emigracją rosyjską. Rozumie specyfikę badań emigrantologicznych jako dziedziny wiedzy interdyscyplinarnej.

Umiejętności (potrafi): Potrafi wskazać rolę źródłoznawstwa emigrantologicznego we współczesnych badaniach literackich.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego postrzegania roli dziedzictwa literatury rosyjskiej dla kultury Rosji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VIIIb. Ukraińska literatura piękna w obliczu problemów współczesności

Cel kształcenia: przekazanie pogłębionej, specjalistycznej wiedzy z zakresu tematu wykładu monograficznego; wykształcenie umiejętności krytycznego myślenia, wiązania ze sobą faktów oraz wyciągania wniosków z posiadanych informacji; wykształcenie nawyku ustawicznego kształcenia i gotowości do stałego rozwoju zawodowego.

Treści merytoryczne: najważniejsze aspekty w zakresie procesu historycznoliterackiego ukraińskiej literatury pięknej, interpretowanej w kontekście problemów współczesności; mianowicie: charakterystyka czołowych etapów, nurtów i stylów literatury narodowej; ukraińska literatura piękna a *Pismo Święte*; znaczenie ukraińskiej klasyki literackiej dla współczesnych; postmodernizm ukraiński a transformacje narodowe; współczesna literatura ukraińska tłumaczona na język polski (Jurij Ardruchowycz, Oksana Zabuzko i inni).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; powiązania filologii z pokrewnymi naukami humanistycznymi oraz społecznymi; podstawowe metody analizy i interpretacji tekstów kultury w ujęciu wybranych teorii i szkół badawczych.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zdobywać wiedzę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): akceptacji różnorodności kulturowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Przedmiot do wyboru IX

IXa. Korespondencja handlowa i dokumentacja oficjalna

Cel kształcenia: zapoznanie z ogólnymi zasadami sporządzania pism oficjalnych i handlowych oraz prowadzenia korespondencji służbowej w języku rosyjskim. Przyswojenie i udoskonalanie umiejętności sprawnego posługiwania się słownictwem, terminologią, konstrukcjami gramatycznymi oraz stylistycznymi charakterystycznymi dla korespondencji służbowej

i biznesowej w języku rosyjskim. Student poznaje także zasady prowadzenia korespondencji w formie elektronicznej.

Treści merytoryczne: zasady prowadzenia oraz cechy stylistyczne korespondencji służbowej. Typologia i rodzaje pism służbowych i handlowych. Praktyka prowadzenia korespondencji służbowej i handlowej ze szczególnym uwzględnieniem korespondencji międzynarodowej. Prowadzenie korespondencji w formie faksowej i mailowej. Etykieta korespondencji elektronicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): typy i rodzaje pism służbowych i handlowych oraz warunki i zasady ich sporządzania; terminologię i frazeologizmy używane w korespondencji służbowej i handlowej; jak prowadzić korespondencję w formie tradycyjnej i elektronicznej.

Umiejętności (potrafi): zidentyfikować podstawowe typy i rodzaje pism służbowych i handlowych; samodzielnie przygotować pisma służbowe i dokumenty handlowe w języku rosyjskim z wykorzystaniem poznanej na zajęciach terminologii i frazeologii oraz wiadomości z zakresu stylistyki języka rosyjskiego; prowadzić korespondencję w formie elektronicznej zgodnie z zasadami określonymi uzusem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do zadań, czekających go w środowisku zawodowym; ciągłego doskonalenia swoich umiejętności zawodowych; pełnienia roli pośrednika językowo-kulturowego w procesie polsko-rosyjskiej współpracy oficjalnej i biznesowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

IX b. Lektura domowa w języku rosyjskim

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych informacji i faktów z zakresu przedmiotu; wykształcenie umiejętności praktycznych oraz nawyku ustawicznego kształcenia i gotowości do stałego rozwoju zawodowego.

Treści merytoryczne: zgłębianie znajomości języka rosyjskiego na podstawie wskazanych przez wykładowcę oraz samodzielnie przeczytanych przez studentów XX-wiecznych dzieł literackich. Uwaga zostanie skupiona na leksykalno-semantycznych oraz stylistycznych aspektach opracowywanych utworów, a także na analizie wypracowań i innych pisemnych prac domowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strukturę języka i zasady funkcjonowania jednostek na różnych poziomach języka.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać różne style języka rosyjskiego; posługiwać się językiem rosyjskim w sytuacjach komunikacyjnych na poziomie właściwym dla danego etapu programu studiów; samodzielnie zdobywać wiedzę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Przedmiot do wyboru X

Xa. Polsko-rosyjska współpraca transgraniczna

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi aspektami polsko-rosyjskiej współpracy transgranicznej z uwzględnieniem historii, założeń ogólnych oraz aktualnych tendencji.

Treści merytoryczne: Aspekty prawne rozwoju polsko-rosyjskich kontaktów transgranicznych. Rola samorządów terytorialnych w rozwoju polsko-rosyjskich kontaktów transgranicznych. Polsko-rosyjska współpraca transgraniczna w zakresie: a) transportu, żeglugi i łączności; b) rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego; c) edukacji, nauki, kultury, sportu i turystyki; d) pracy i polityki socjalnej; e) ratownictwa i ochrony ludności w warunkach nadzwyczajnych zagrożeń; f) wykorzystania środków unijnych; g) walki z przestępczością; h) ochrony środowiska i kompleksowego zagospodarowania Zalewu Wiślanego/Kaliningradzkiego; i) przemysłu, handlu i energetyki. Rola euroregionów ze szczególnym uwzględnieniem euroregionu „Bałtyk”. Projekty transgraniczne (np. INTERREG, TACIS i in.) i ich rola w polsko-rosyjskiej współpracy biznesowej. Tłumacz i asystent językowy w polsko-rosyjskiej współpracy transgranicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): aspekty prawne funkcjonowania polsko-rosyjskich kontaktów transgranicznych. Rolę samorządów terytorialnych w rozwoju polsko-rosyjskich kontaktów transgranicznych. Podstawowe kierunki i tendencje rozwoju polsko-rosyjskich kontaktów transgranicznych. Wybrane projekty transgraniczne i ich rolę w organizacji i rozwoju współpracy polsko-rosyjskiej. Zasady funkcjonowania euroregionów. Miejsce i rolę tłumacza i asystenta językowego w polsko-rosyjskiej współpracy transgranicznej.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać w praktyce znajomość aspektów prawnych i praktycznych funkcjonowania polsko-rosyjskich kontaktów transgranicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystywania i pogłębiania zdobytej wiedzy oraz nabytych umiejętności. Pracy w zespole organizującym i prowadzącym współpracę transgraniczną firmy. Pełnić rolę pośrednika językowego, konsultanta, animatora w polsko-rosyjskiej współpracy międzynarodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Xb. Religia w życiu współczesnych Rosjan

Cel kształcenia: Zapoznanie studentów z historią religii i współczesnym życiem religijnym w Rosji w perspektywie europejskiej, z najważniejszymi nurtami religijno-filozoficznymi oraz treścią światopoglądową i ideologiczną różnych organizacji religijnych, z najważniejszymi postaciami i instytucjami religijnymi, ich rolą w kulturze. Dać pojęcie o miejscu i roli religii w kulturze społeczeństwa rosyjskiego i radzieckiego, o specyfice opisu i terminologii. Kształtować odpowiednie postawy wobec podejścia do różnic, które przejawiają się w społeczeństwie wielokulturowym i wielojęzycznym.

Treści merytoryczne: Rola religii w kulturze społeczeństwa w ujęciu historycznym. Wielokulturowy i wielojęzyczny charakter współczesnej Rosji. Religie i wierzenia narodów Rosji. Historia chrześcijaństwa w Rosji. Chrześcijaństwo i inne religie w Imperium Rosyjskim i współczesnej Rosji. Cechy wspólne chrześcijaństwa wschodniego i zachodniego. Schizma w Rosyjskim Kościele Prawosławnym w XVII w. i jej wpływ na kulturę i historię Rosji. Reformy kościelne Piotra I. Życie religijne w Imperium Rosyjskim. Akta prawne o religii i kościele. Podstawy prawa kościelnego. Podstawy komunistycznego ateizmu w ZSRR. Sztuka sakralna w Rosji: literatura, architektura, malarstwo, muzyka. Działalność organizacji religijnych we współczesnej Rosji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu przedmiot i zakres religioznawczych badań naukowych związanych z filologią, zależności między nimi oraz terminologię używaną w odpowiednich dyscyplinach i subdyscyplinach (np. kulturoznawstwie, religioznawstwie, glottodydaktyce); problemy instytucji kultury obszaru językowego właściwego dla wybranego programu studiów, orientując się we współczesnym życiu kulturalnym i problemach Rosji i Polski oraz krajów obszaru studiowanego języka; organizacji religijnych w Rosji

Umiejętności (potrafi): merytorycznie argumentować na podstawie zdobytej wiedzy oraz własnych obserwacji szeroko pojętego procesu komunikacyjnego, formułując wnioski i tworząc syntetyczne podsumowania w języku właściwym dla wybranego programu studiów; wykorzystać posiadaną wiedzę o świecie oraz komunikacji interpersonalnej do projektowania swojego rozwoju zawodowego i osobistego, oraz organizowania współpracy i kierowania zespołem w sytuacjach profesjonalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Proseminarium przekładoznawcze

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z zakresu przekładoznawstwa. Kształtowanie umiejętności samodzielnego wyszukiwania oraz wykorzystywania źródeł oraz informacji w nich zawartych. Zastosowania zdobytej wiedzy podczas przygotowania pracy licencjackiej z zakresu przekładoznawstwa.

Treści merytoryczne: podstawowa terminologia z zakresu przekładoznawstwa (przekład, tłumaczenie). Rodzaje przekładu według Romana Jakobsona. Schemat komunikacji językowej. Schemat komunikacji przekładowej. Czym jest ekwiwalencja przekładowa? Typologia ekwiwalencji. Pojęcie transformacji przekładowych. Realia kulturowe i techniki ich przekładu. Nazwy własne jako problem translatorski. Test pisemny w formie pytań otwartych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać posiadaną wiedzę, formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalny przez: właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, inicjowania działań na rzecz interesu publicznego, myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Proseminarium emigrantologiczne

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką i etapami rozwoju emigrantologii rosyjskiej jako dziedziny badań literaturoznawczych oraz techniką pisania prac dyplomowych. Proseminarium ma przygotować studentów do opracowania wybranego tematu z dziedziny emigrantologii rosyjskiej oraz samodzielnej analizy twórczości pisarzy emigracyjnych. Zajęcia mają na celu przygotowanie studentów do samodzielnej analizy tekstów literackich oraz problematyzowania, klasyfikowania zjawisk literackich i integrowania wiedzy z różnorodnych źródeł, dokonywania syntezy różnych idei i poglądów oraz formułowania własnych sądów krytycznych.

Treści merytoryczne: podstawy metodologii badań emigrantologicznych. Technika pisania prac dyplomowych (wymogi formalne, merytoryczne, językowe, redakcyjne). Analiza tekstów literackich oraz problematyzowanie, klasyfikowania zjawisk literackich z zakresu twórczości emigracyjnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rozumie specyfikę badań emigrantologicznych. Zna metodykę przygotowania i redagowania pracy dyplomowej. Zna podstawową terminologię oraz wymogi formalne pisania pracy dyplomowej.

Umiejętności (potrafi): formułować i uzasadniać wnioski o najnowszych dokonaniach naukowych w obszarze emigrantologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego przestrzegania norm związanych z ochroną własności intelektualnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Proseminarium literaturoznawcze

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawowymi kierunkami metodologicznymi we współczesnym literaturoznawstwie. Kształtowanie umiejętności samodzielnego wyszukiwania oraz wykorzystywania źródeł oraz informacji w nich zawartych. Przygotowanie do zastosowania zdobytej wiedzy podczas pracy nad licencjatem z zakresu literaturoznawstwa.

Treści merytoryczne: Nauka o literaturze. Podstawowe pojęcia. Metodologia badań literaturoznawczych. Psychoanaliza (Sny Raskolnikowa). Intertekstualność – między słowami, między światami. Wprowadzenie do edycji tekstu (praca w programie MS WORD, podstawowe wymogi przy pisaniu pracy licencjackiej). Współczesna narratologia (relacje bohater-narrator-styl myślenia). *Dekorator* Borisa Akunina – „monstrualny” umysł gotyckiego zabójcy. Metody sporządzania opisu bibliograficznego. Podstawowe pojęcia z zakresu fenomenologii. Teoria dzieła Romana Ingardena. Motyw wody w literaturze rosyjskiej. Podstawowe pojęcia z

semiotyki (Umberto Eco i tartuska szkoła semiotyki). Lustro jako obiekt semiotyczny (Nabokov, Briusow). Podstawowe pojęcia z zakresu literatury feministycznej. Fenomen „kobiecego kryminału” (Daria Doncowa, Aleksandra Marinina, Anna Małyszewa).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię i metodologię literaturoznawstwa; podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje; formułować i analizować problemy badawcze, dobierać metody i narzędzia badawcze, opracować i prezentować wyniki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współdziałania i pracy w grupie, przyjmowania różnych ról.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Seminarium licencjackie i praca dyplomowa I

Cel kształcenia: wybór tematu pracy licencjackiej, lektury stanowiącej literaturę przedmiotu i bibliografię, ustalenie kompozycji pracy. Przygotowanie materiału badawczego do zaawansowanej analizy zgodnie z przyjętą metodologią badań.

Treści merytoryczne: wybrane zagadnienia z zakresu dyscypliny wiodącej seminarium, wybrane zagadnienia z przedmiotów badań wybranych przez dyplomantów (wybór obiektu i przedmiotu badań, wybór metody badawczej, analiza materiałów źródłowych, analiza literatury naukowej, przygotowanie bibliografii).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury właściwym dla wybranych tradycji, teorii lub szkół badawczych.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić samodzielnie badanie z zakresu określonego tematem pracy licencjackiej i fachowo je udokumentować.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swoich kompetencji i możliwości profesjonalnych, ich ciągłego podnoszenia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Seminarium licencjackie i praca dyplomowa II

Cel kształcenia: kontynuowanie pracy nad rozprawą licencjacką. Przeprowadzenie zaawansowanej analizy materiału badawczego zgodnie z przyjętą metodologią badań oraz jej opis.

Treści merytoryczne: wybrane zagadnienia z zakresu dyscypliny wiodącej seminarium, wybrane zagadnienia z przedmiotów badań wybranych przez dyplomantów (wybór obiektu i przedmiotu badań, wybór metody badawczej, analiza materiałów źródłowych, analiza literatury naukowej, przygotowanie bibliografii).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury właściwym dla wybranych tradycji, teorii lub szkół badawczych.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić samodzielnie badanie z zakresu określonego tematem pracy licencjackiej i fachowo je udokumentować.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swoich kompetencji i możliwości profesjonalnych, ich ciągłego doskonalenia i podnoszenia.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Wykład monograficzny I

Ia. Kobiety w historii Rosji

Cel kształcenia: zapoznanie z rolą kobiet w dziejach Rosji, z uwzględnieniem komentarza historycznego oraz kontekstowego wybranych zjawisk politycznych, społecznych, literackich i obyczajowych.

Treści merytoryczne: obszary aktywności kobiet, w których odegrały rolę prekursorok, propagatorek, rewolucjonistek, feministek, działaczek społecznych (sylwetki wybranych kobiet).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zna najważniejsze postaci kobiet, które odegrały znaczącą rolę w polityce, dyplomacji oraz rosyjskim ruchu rewolucyjnym. Rozumie, jaką rolę odegrały kobiety w wybranych epokach historycznych. Rozumie uwarunkowania historyczne, kulturowe i społeczne procesu emancypacji kobiet.

Umiejętności (potrafi): potrafi wskazać najważniejsze zasługi kobiet w historii Rosji; scharakteryzować proces emancypacji kobiet w Rosji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego rozwijania swoich zainteresowań w zakresie historii Rosji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Ib. Kultura a kulturologia (wybrane zagadnienia)

Cel kształcenia: przekazanie pogłębionej, specjalistycznej wiedzy (wybranych zagadnień) z zakresu kultury i kulturologii; wykształcenie umiejętności krytycznego myślenia, wiązania ze sobą faktów oraz wyciągania wniosków z posiadanych informacji; wykształcenie nawyku ustawicznego kształcenia i gotowości do stałego rozwoju zawodowego.

Treści merytoryczne: obejmują problematykę dotyczącą zasadniczych aspektów kultury i kulturologii; w tym: definicja kultury jako problem naukowy, zasady światopoglądu naukowego w kulturologii, kulturologia jako specyficzny obszar wiedzy humanistycznej, dziedzictwo kulturowe w systemie wartości współczesnych, metody synchronii a diachronii, pojęcie epoki kulturowo-historycznej, świadomość archaiczna a współczesność.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminologię, przedmiot i zakres badań, teorie i metody nauk humanistycznych; powiązania filologii z pokrewnymi naukami humanistycznymi oraz społecznymi; metody analizy i interpretacji tekstów kultury w ujęciu wybranych teorii i szkół badawczych.

Umiejętności (potrafi): merytorycznie argumentować na podstawie zdobytej wiedzy oraz własnych obserwacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Wykład monograficzny II

IIa. Wstęp do filologii śledczej

Cel kształcenia: Zapoznanie z nową subdyscypliną filologiczną, jak jest filologia śledcza, oraz uzyskanie wiedzy na temat metodologii subdyscypliny przez prześledzenie wielu różnorodnych przypadków, w których bohaterami są znane i mniej postacie ze świata historii i kultury pochodzące z czasów odległych i współczesnych.

Treści merytoryczne: Filologia śledcza jako nowa subdyscyplina filologiczna. Filologia śledcza a dziennikarstwo śledcze. Kazus wielkiego mistrza zakonu krzyżackiego - Wernera von Orseln. Kazus wielkiego mistrza zakonu krzyżackiego - Konrada von Wallenrode. Kazus pierwszej pruskiej rekruty - św. Doroty z Mątów. Kazus księżniczki szwedzkiej Anny Wazówny. Kazus Aleksandra Puszkina. Kazus Siergieja Jesienina. Kazus doktora Aleksandra Gilarewskiego. Kazus św. Matki Marii (Skobcowej). Kazus Dmitrija Kuźmina-Karawajewa. Kazus Gajany Kuźminy-Karawajewej. Kazus Gieorgija Melii. Kazus Mariny Cwietajewej. Kazus Ignacego Reissa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; powiązania filologii z pokrewnymi naukami humanistycznymi oraz społecznymi; podstawowe metody analizy i interpretacji tekstów kultury w ujęciu wybranych teorii i szkół badawczych; wybrane procesy historyczne, społeczno-polityczne, religijne, filozoficzne Rosji.

Umiejętności (potrafi): w stopniu podstawowym analizować problemy badawcze, wykorzystywać właściwe metody i narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki badań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swoich kompetencji i możliwości profesjonalnych, ich ciągłego podnoszenia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

IIb. Biorytmika jako metoda badawcza

Cel kształcenia: zapoznanie z mniej znaną dyscypliną naukową, jaką jest biorytmika, oraz uzyskanie wiedzy na temat jej metodologii i przydatności w interpretowaniu zarówno faktów historycznych, jak i kulturowych.

Treści merytoryczne: Rys historyczny biorytmiki. Biorytmika XX- i XXI-wieczna. Terminologia biorytmiki. Metodologia biorytmiki. Praktyczne zastosowania biorytmiki. Projektowanie biografii za pomocą biorytmiki. Biorytmika a zdarzenia losowe. Biodiagramy. Interpretacja biorytmu fizycznego. Interpretacja biorytmu psychicznego. Interpretacja biorytmu intelektualnego. Biorytmika a śmierć naturalna i samobójstwa pisarzy. Biorytmika w życiu pisarzy rosyjskich (Siergiej Jesienin). Biorytmika w życiu pisarzy rosyjskich (św. Matka Maria [Skobcowa]). Biorytmika w życiu pisarzy rosyjskich (Marina Cwietajewa).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; powiązania filologii z pokrewnymi naukami humanistycznymi oraz społecznymi.

Umiejętności (potrafi): w stopniu podstawowym analizować problemy badawcze, wykorzystywać właściwe metody i narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki badań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swoich kompetencji i możliwości profesjonalnych, ich ciągłego doskonalenia i podnoszenia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Wykład monograficzny III

IIIa. Muzyka rosyjska w kontekście europejskim

Cel kształcenia: zapoznanie z historią muzyki rosyjskiej w perspektywie europejskiej, z najważniejszymi nurtami oraz treścią światopoglądową i ideologiczną różnych kierunków muzycznych, z najważniejszymi twórcami i wykonawcami muzyki rosyjskiej. Dać pojęcie o miejscu i roli kultury muzycznej w kulturze społeczeństwa, o specyfice przedmiotu, metodologii opisu i terminologii. Określić zespół podstawowych pojęć naukowych ujętych w całościowy model opisowy zjawisk i faktów naukowych. Kształtować świadomość złożoności natury badań naukowych, ich roli społecznej, historycznej zmienności i trwałości zasad. Kształtować odpowiednie postawy wobec podejścia do różnic, które przejawiają się w społeczeństwie wielokulturowym i wielojęzycznym.

Treści merytoryczne: muzyka kościelna a muzyka świecka. Tradycja bizantyjska w muzyce kościelnej. Przemiany kulturowe połowy wieku XVII, wpływ zachodnioeuropejskiej tradycji barokowej na formy muzyki kościelnej. Tradycja włoska w muzyce rosyjskiej na przełomie XVIII i XIX w. Recepcja twórczości D. Bortniańskiego w Rosji i Europie. Elementy melodyki ludowej w twórczości kompozytorów rosyjskich XIX w. Historia i kultura Rosji w twórczości operowej i baletowej kompozytorów rosyjskich oraz w muzyce programowej. Recepcja kultury europejskiej w muzyce programowej. Europejskie tradycje wykonawcze w instrumentalistyce. Miejska kultura muzyczna jako przejaw kultury masowej, elementy wielokulturowości (romskie, żydowskie) w muzyce masowej. Muzyka propagandowa epoki rewolucji początku XX w., zapożyczenia ze źródeł europejskich, w tym polskich, treści ideologiczne w tekstach pieśni. Propaganda radzieckiego trybu życia w piosenkach okresu radzieckiego, walka z formalizmem w muzyce. Początki radzieckiego jazzu. Poezja śpiewana jako gatunek muzyczny, związki z tradycją zachodnią, organizacja ruchu społecznego. Nurt satyryczny w poezji śpiewanej jako przejaw protestu społecznego. Rozprzestrzenienie estetyki rocku w drugiej połowie XX w.: organizacja klubów, koncertów i rozprzestrzenienie nagrań. Muzyka popularna we współczesnej Rosji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia, terminologię, teorie i metody nauk humanistycznych; podstawy prawne i organizacyjne wybranych instytucji, prowadzących działalność zawodową; w stopniu podstawowym procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego; Posiada podstawową wiedzę naukową nt. treści, formy, zasad i procesów analizy treści muzycznych jako elementu kultury i historii oraz funkcjonowania ich w komunikacji międzykulturowej w różnych sferach zachowań społecznych: potocznej, oficjalnej, medialnej, naukowej, technicznej, politycznej, edukacyjnej itd. Studentka/student wykazuje znajomość podstawowej terminologii w zakresie historii muzyki, potrafi zdefiniować podstawowe pojęcia dotyczące zagadnień kultury muzycznej, interpretować poszczególne kategorie ze względu na ich treść, przyporządkować je poszczególnych tradycjom i nurtom. Zna i rozumie podstawowe metody opisu kultury muzycznej, jest w stanie wymienić i scharakteryzować fazy/okresy w historii badań nad tym zagadnieniem. Studentka/student wie o istnieniu w polskiej i zagranicznej literaturze przedmiotu różnych punktów widzenia, determinowanych podłożem narodowym i kulturowym. Studentka/student zna najważniejsze źródła wiedzy w danej dyscyplinie, dostępne w formie publikacji (artykułów naukowych, monografii) oraz w Internecie.

Umiejętności (potrafi): przygotować kompleksową informację z zakresu konkretnego zagadnienia w spójnej i zrozumiałej formie. Posiada umiejętność interpretacji, wartościowania i problematyzowania różnych obszarów, sfer i sytuacji funkcjonowania wiedzy o muzyce w komunikacji międzykulturowej w zmieniających się warunkach kulturowych, przeważnie w obszarze współczesnej Europy Centralnej i Zachodniej. Potrafi posługiwać się pojęciami właściwymi dla studiowanego przedmiotu, a także zastosować tę wiedzę w odniesieniu do innych dziedzin przedmiotowych, np. roszoznawstwa, kulturoznawstwa, europeistyki, itd.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności; działań zgodnych z etycznymi wymaganiami, dotyczącymi pracy badawczej, publikacyjnej i zawodowej. Student jest gotów do propagowania wiedzy z tego zakresu oraz objaśniania jej w środowisku lokalnym (praca w administracji publicznej).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

IIIb. Podstawy kultury wychowania i edukacji dzieci w ZSRR i współczesnej Rosji

Cel kształcenia: historia wychowania i edukacji dzieci w wielu przedszkolnym i szkolnym, z najważniejszymi nurtami oraz treścią światopoglądową i ideologiczną różnych etapów wychowania i edukacji, z najważniejszymi postaciami pedagogiki i dydaktyki rosyjskiej, z najważniejszymi dziełami literackimi i publikacjami naukowymi. Dać pojęcie o miejscu i roli wychowania i edukacji w kulturze społeczeństwa rosyjskiego i radzieckiego. Określić zespół podstawowych pojęć naukowych ujętych w całościowy model opisowy zjawisk i faktów społecznych. Kształtować świadomość złożoności natury badań naukowych nad edukacją i wychowaniem, ich roli społecznej, historycznej zmienności i trwałości zasad. Kształtować odpowiednie postawy wobec podejścia do różnic, które przejawiają się w społeczeństwie wielokulturowym i wielojęzycznym.

Treści merytoryczne: historia edukacji szkolnej w Rosji i w ZSRR. Organizacja szkoły średniej i uczelni wyższych w okresie przed rewolucją 1917 r. Zmiany w podejściu do treści i zakresu kształcenia w Rosji bolszewickiej. Kampania po likwidacji analfabetyzmu w ZSRR w latach 20. XX w. Kwestia narodowości w wielonarodowym Imperium Rosyjskim i w ZSRR. „Korenizacja” stalinowska narodów ZSRR w latach 30. XX w. Procesy zarządzania nauką akademicką i szkolną przez rząd ZSRR. Reformy programów szkoły średniej w latach po obaleniu kultu osoby Stalina. Ideologiczne podstawy radzieckiej pedagogiki. Działalność A. Makarenki. Kształcenie zawodowe w ZSRR. Pedagogika współpracy W. Suchomlińskiego i Sz. Amonaszwilogo. Koncepcja rozwojowego nauczania A. Zankowa, W. Dawydowa i D. Elkonina. Autorskie programy kształcenia D. Kabalewskiego i S. Sołowiejczyka. Organizacje społeczne dzieci i młodzieży w ZSRR. Literatura dziecięca w ZSRR. Organizacja systemu bibliotek. Radio i telewizja dla dzieci w ZSRR i współczesnej Rosji. Zagadnienia wychowania i edukacji w filmach dla dzieci i nastolatków.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu przedmiot i zakres badań dyscyplin naukowych związanych z filologią, zależności między nimi oraz terminologię używaną w odpowiednich dyscyplinach i subdyscyplinach (np. kulturoznawstwie, glottodydaktyce); problemy instytucji kultury obszaru językowego właściwego dla wybranego programu studiów, orientując się we współczesnym życiu kulturalnym i problemach Polski oraz krajów obszaru studiowanego języka; historię szkolnictwa podstawowego, średniego i wyższego w Rosji.

Umiejętności (potrafi): merytorycznie argumentować na podstawie zdobytej wiedzy oraz własnych obserwacji szeroko pojętego procesu komunikacyjnego, formułując wnioski i tworząc syntetyczne podsumowania w języku właściwym dla wybranego programu studiów; wykorzystać posiadaną wiedzę o świecie oraz komunikacji interpersonalnej do projektowania swojego rozwoju zawodowego i osobistego, oraz organizowania współpracy i kierowania zespołem w sytuacjach profesjonalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nieustannego uaktualniania wiedzy i umiejętności w zakresie języka właściwego dla wybranego programu studiów, w razie potrzeby konsultowania się ze specjalistami i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

V. PRAKTYKA

Cel praktyki: kształcenie podstawowych umiejętności potrzebnych absolwentowi do pełnienia nowej roli w życiu zawodowym. Kształtowanie odpowiedniego stosunku do zawodu i obowiązków służbowych. Wyrabianie kompetencji społecznych związanych z pełnionym zawodem oraz potrzeby ciągłego doskonalenia swoich kompetencji. Praktyczne zastosowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych nabytych w trakcie studiów.

Treści merytoryczne: Praktyka przebiegać będzie w instytucjach i innych zakładach pracy, w których zadania translacyjne zarówno w zakresie tłumaczeń pisemnych jak i ustnych stanowią stały element codziennych działań. Student wykorzystuje w ramach przydzielonych mu prac twarde i miękkie kompetencje translatorskie nabyte w trakcie zajęć, rozwija sprawność tłumaczeniową w formie pisemnej i ustnej w zależności od specyfiki instytucji, w której jest odbywana praktyka, a także uczy się pracy w zespole.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problemy, z jakimi spotyka się tłumacz podczas swojej działalności, w tym problemy związane z tłumaczeniem tekstów fachowych.

Umiejętności (potrafi): skutecznie wykorzystywać nabyte w trakcie zajęć kompetencje językowe i pozajęzykowe przy wykonywaniu zadań tłumaczeniowych w różnych zakresach tematycznych; rozwiązywać dylematy, jakie powstają przy wykonywaniu zadań translatorskich, weryfikować samodzielnie i we współpracy z innymi efekty swojej pracy; zorganizować swój warsztat i proces pracy, a zdobytą wiedzę zastosować w przyszłej pracy zawodowej jako tłumacz.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do samodzielnej pracy i do pracy w grupie, budowania właściwej atmosfery w miejscu pracy; zaangażowania się w pracę i realizację postawionych mu zadań; przestrzegania obowiązujących norm etycznych w miejscu pracy i przy wykonywaniu zadań tłumaczeniowych; do samodzielnego pogłębiania swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

VI. INNE

Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku, podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń; okoliczności i przyczyn wypadków studentów; zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku; wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Treści merytoryczne: regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Obowiązujące ustawy, rozporządzenia dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy w uczelniach. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów:

omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku – apteczka pierwszej pomocy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady udzielania pierwszej pomocy; ogólne zasady postępowania w razie wypadku, podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków.

Umiejętności (potrafi): udzielać pierwszej pomocy; realizować zasady bezpieczeństwa związane z pracą; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi; postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Ergonomia

Cel kształcenia: przybliżenie podstawowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym, uświadomienie zagrożeń i problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym, a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: ergonomia – podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych. Ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): oceniać (w zakresie podstawowym) warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): reagowania na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; realizowania postawy wrażliwości na potrzeby osób niepełnosprawnych (w kontekście ergonomicznym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych). Etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji). Etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z elementarnymi zasadami, pojęciami oraz procedurami prawa ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: pojęcie własności intelektualnej. Przedmiot prawa własności intelektualnej. Podmioty prawa własności intelektualnej. Treść prawa własności intelektualnej – prawa autorskie i pokrewne. Ograniczenia praw autorskich. Licencje ustawowe i umowne. Dozwolony użytek osobisty i publiczny utworów. Naruszenia praw autorskich (plagiat i piractwo intelektualne). Regulacje szczególne z zakresu prawa autorskiego – ochrona programów komputerowych i baz danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady ochrony własności intelektualnej; ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów i tryby ich użytku.

Umiejętności (potrafi): identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (np. środowisku sieciowym); posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

**PLAN STUDIÓW
KIERUNKU FILOLOGIA ROSYJSKA**

Obowiązuje od cyklu: 2020 Z

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia – licencjackie

Liczba semestrów: 6

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e: nauk humanistycznych/ językoznawstwo / literaturoznawstwo/ nauki o kulturze i religii

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Język obcy I	1	2	1,00	zal- o	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			2	1,00	x	x	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1,00	x	x	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			2	1,00	x	x	30	0	30	1	0	0
II – PODSTAWOWYCH												

1	PNJR kurs zintegrowany I	1	18,5	7,00	zal- o	o	210	0	210	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			18,5	7,00	x	x	210	0	210	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				7,00	x	x	210	0	210	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Wstęp do literaturoznawstwa	1	3	0,00	zal- o	o	30	30	0	2	0	0
2	Wstęp do językoznawstwa	1	3	0,00	zal- o	o	30	30	0	2	0	0
3	Historia i kultura Rosji I	1	3	0,00	egz	o	30	30	0	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			9	0,00	x	x	90	90	0	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0,00	x	x	90	90	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
VI – INNE												
1	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	1	0,5	0,00	zal	o	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			0,5	0,00	x	x	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0,00	x	x	4	4	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/ godz. dyd. w semestrze 1			30	8,00	x	x	334	94	240	11	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot ogólnouczelniany	2	2	0,00	zal- o	f	30	30	0	1	0	0

2	Wykład ogólnowydziałowy	2	2	0,00	zal- o	f	30	30	0	2	0	0
3	Język obcy II	2	2	1,00	zal- o	f	30	0	30	1	0	0
4	Wychowanie fizyczne	2	0	0,00	zal- o	o	30	0	30	0	0	0
5	Technologie informacyjne w humanistyce	2	2	1,00	zal- o	o	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		8	2,00	x	x	150	60	90	5	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			2,00	x	x	150	60	90	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		6	1,00	x	x	90	60	30	4	0	0	
II – PODSTAWOWYCH												
1	Wprowadzenie do stylistyki i kultury słowa	2	2	1,00	zal- o	o	30	0	30	2	0	0
2	PNJR kurs zintegrowany II	2	7	6,00	egz	o	180	0	180	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		9	7,00	x	x	210	0	210	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			7,00	x	x	210	0	210	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
III – KIERUNKOWYCH												
1	Historia literatury rosyjskiej I	2	3	0,50	egz	o	45	30	15	4	0	0
2	Historia języka rosyjskiego z elementami języka staro-cerkiewno-słowiańskiego	2	2	0,00	egz	o	30	30	0	4	0	0
3	Gramatyka opisowa języka rosyjskiego I	2	2	1,00	zal- o	o	30	0	30	2	0	0
4	Historia i kultura Rosji II	2	2	0,00	zal- o	o	30	30	0	2	0	0
5	Przedmiot do wyboru I	2	2	1,00	zal- o	f	30	0	30	2	0	0
6	Przedmiot do wyboru II	2	2	0,00	zal- o	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		13	2,50	x	x	195	120	75	16	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			2,50	x	x	195	120	75	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		4	2,50	x	x	60	30	30	4	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 2		30	11,50	x	x	555	180	375	27	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 1 roku studiów		60	19,50	x	x	889	274	615	38	0	0	

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot ogólnouczelniany	3	2	0,00	zal- o	f	30	30	0	1	0	0
2	Język obcy III	3	2	1,00	zal- o	f	30	0	30	1	0	0
3	Wychowanie fizyczne	3	0	0,00	zal- o	o	30	0	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	1,00	x	x	90	30	60	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1,00	x	x	90	30	60	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1,00	x	x	60	30	30	2	0	0
II – PODSTAWOWYCH												
1	Praktyczna nauka języka rosyjskiego I	3	8	5,00	zal- o	o	150	0	150	4	0	0
2	Stylistyka i kultura słowa I	3	2	1,00	zal- o	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10	6,00	x	x	180	0	180	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				6,00	x	x	180	0	180	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Gramatyka opisowa języka rosyjskiego II	3	4	1,00	egz	o	60	30	30	4	0	0
2	Historia literatury rosyjskiej II	3	3	0,50	zal- o	o	45	30	15	2	0	0
3	Język cerkiewnosłowiański	3	2	0,50	zal- o	o	30	15	15	2	0	0
4	Historia i kultura Rosji III	3	2	0,00	egz	0	30	30	0	2	0	0
5	Przedmiot do wyboru III	3	2	1,00	zal- o	f	30	0	30	2	0	0

6	Przedmiot do wyboru IV	3	2	0,00	zal- o	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			15	3,00	x	x	225	135	90	14	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				3,00	x	x	225	135	90	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1,00	x	x	60	30	30	4	0	0
VI – INNE												
1	Ergonomia	3	0,25	0,00	zal	o	2	2	0	0	0	0
2	Etykieta	3	0,5	0,00	zal	o	4	4	0	0	0	0
3	Ochrona własności intelektualnej	3	0,25	0,00	zal	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1	0,00	x	x	8	8	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0,00	x	x	8	8	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/ godz. dyd. w semestrze 3			30	10,00	x	x	503	173	330	22	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Przedmiot ogólnouczelniany	4	2	0,00	zal- o	f	30	30	0	1	0	0
2	Język obcy IV	4	2	1,00	egz	f	30	0	30	1	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	1,00	x	x	60	30	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1,00	x	x	60	30	30	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			4	1,00	x	x	60	30	30	2	0	0
II – PODSTAWOWYCH												

1	Praktyczna nauka języka rosyjskiego II	4	8	4,00	egz	o	120	0	120	4	0	0
2	Stylistyka i kultura słowa II	4	2	1,00	egz	o	30	0	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		10	5,00	x	x	150	0	150	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			5,00	x	x	150	0	150	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0	
III – KIERUNKOWYCH												
1	Gramatyka opisowa języka rosyjskiego III	4	4	1,00	zal- o	o	60	30	30	2	0	0
2	Historia literatury rosyjskiej III	4	3	0,50	egz	o	45	30	15	4	0	0
3	Proseminarium przekładoznawcze	4	1	0,50	zal- o	o	15	0	15	2	0	0
4	Proseminarium emigranologiczne	4	1	0,50	zal- o	o	15	0	15	2	0	0
5	Proseminarium literaturoznawcze	4	1	0,50	zal- o	o	15	0	15	2	0	0
6	Przedmiot do wyboru V	4	2	1,00	zal- o	f	30	0	30	2	0	0
7	Przedmiot do wyboru VI	4	2	1,00	zal- o	f	30	0	30	2	0	0
8	Przedmiot do wyboru VII	4	2	0,00	zal- o	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		16	5,00	x	x	240	90	150	18	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			5,00	x	x	240	90	150	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		6	2,0	x	x	90	30	60	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 4		30	11,00	x	x	450	120	330	28	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 2 roku studiów		60	21,00	x	x	953	293	660	50	0	0	

Rok studiów: 3, semestr: 5

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II – PODSTAWOWYCH												
1	Praktyczna nauka języka rosyjskiego III	5	8	3,00	zal- o	o	90	0	90	4	0	0
4	Podstawy translologii stosowanej I	5	2	0,50	zal- o	o	45	30	15	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			10	3,50	x	x	135	30	105	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				3,50	x	x	135	0	105	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Polsko-rosyjskie językoznawstwo kontrastywne	5	3	0,50	egz	o	45	30	15	2	0	0
2	Historia literatury rosyjskiej IV	5	3	0,50	egz	o	45	30	15	2	0	0
3	Seminarium licencjackie i praca dyplomowa I	5	5	1,00	zal- o	f	30	0	30	2	0	0
4	Przedmiot do wyboru VIII	5	2	0,00	zal- o	f	30	30	0	2	0	0
5	Przedmiot do wyboru IX	5	2	1,00	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
6	Przedmiot do wyboru X	5	2	0,00	zal- o	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			17	3,00	x	x	210	120	90	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				3,00	x	x	210	120	90	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			11	2,00	x	x	120	60	60	8	0	0
V – PRAKTYKA												
1	Praktyka zawodowa	5	3	0,00	zal- o	f	0	0	0	2	80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			3	0,00	x	x	0	0	0	2	80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0,00	x	x	0	0	2	0	80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			3	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0

Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 5	30	6,50	x	x	345	150	195	22	80	0
--	-----------	-------------	---	---	------------	------------	------------	-----------	-----------	----------

Rok studiów: 3, semestr: 6

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II – PODSTAWOWYCH												
1	Praktyczna nauka języka rosyjskiego IV	6	10	4,00	egz	o	120	0	120	4	0	0
2	Podstawy translologii stosowanej II	6	4	0,50	zal- o	o	45	30	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			14	4,50	x	x	165	30	135	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			14	4,50	x	x	165	30	135	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0,00	x	x	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH												
1	Wstęp do emigrantologii rosyjskiej	6	4	0,50	egz	o	45	30	15	2	0	0
1	Seminarium licencjackie i praca dyplomowa II	6	5	1,00	zal- o	f	30	0	30	2	0	0
2	Wykład monograficzny I	6	2	0,00	zal- o	f	30	30	0	2	0	0
3	Wykład monograficzny II	6	2	0,00	zal- o	f	30	30	0	2	0	0
4	Wykład monograficzny III	6	3	0,00	zal- o	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			16	1,50	x	x	165	120	45	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			9	1,50	x	x	165	120	45	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			12	1,00	x	x	120	90	30	8	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 6			30	6,00	x	x	330	150	180	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 3 roku studiów			60	12,50	x	x	675	300	375	38	80	0

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				Praktyka	Praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów		180	53	2517	867	1650	126	80	0
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		18	5,00	330	120	210	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			5,00	330	120	210	10	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		16	4,00	240	120	120	9	0	0
II – PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		71,5	33,00	1050	60	990	36	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			33,00	1050	60	990	6	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
III – KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		86	15,00	1125	675	450	78	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			15,00	1125	675	450	12	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		37	8,50	450	240	210	30	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	0	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
V – PRAKTYKA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		3	0,0	0	0	0	2	80	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			0,0	0	0	0	2	80	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	3	0,0	0	0	0	2	80	0
VI – INNE								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,5	0,0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0,0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0,0	0	0	0	0	0	0

I	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		180	100
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	106	58,88
2	z zakresu nauk podstawowych	71,5	39,72
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	53	29,44
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	17,5	9,72
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	56	31,11
6	wymiar praktyk	3	1,66
7	zajęcia z wychowania fizycznego	---	---
8	zajęcia z języka obcego	8	4,44
9	przedmioty z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	175,5	97,50
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	---	---
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	139	77,22
II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%	
1	Językoznawstwo	70	
2	Literaturoznawstwo	20	
3	Nauki o kulturze i religii	10	
Ogółem:		100	

<p>Przedmiot do wyboru I</p> <ul style="list-style-type: none"> – Język specjalistyczny – biznes – Język specjalistyczny – obsługa i promocja ruchu turystycznego
<p>Przedmiot do wyboru II</p> <ul style="list-style-type: none"> – Komunikacja językowa w biznesie – Komunikacja językowa w obsłudze ruchu turystycznego
<p>Przedmiot do wyboru III</p> <ul style="list-style-type: none"> – Język specjalistyczny – geografia Rosji – Język specjalistyczny – rosyjskie malarstwo
<p>Przedmiot do wyboru IV</p> <ul style="list-style-type: none"> – Zwyczaje i obrzędy wschodniosłowiańskie – Kuchnia narodów Rosji
<p>Przedmiot do wyboru V</p> <ul style="list-style-type: none"> – Język specjalistyczny – granica – Język specjalistyczny – samorząd terytorialny i NGO
<p>Przedmiot do wyboru VI</p> <ul style="list-style-type: none"> – Język specjalistyczny – muzealnictwo i ochrona zabytków – Język specjalistyczny – Internet, nowe media
<p>Przedmiot do wyboru VII</p> <ul style="list-style-type: none"> – Zasady kreowania i analizy biografii symbolicznej pisarza – Kultura staroobrzędowców
<p>Przedmiot do wyboru VIII</p> <ul style="list-style-type: none"> – Źródłoznawstwo emigrantologiczne – Ukraińska literatura piękna w obliczu problemów współczesności
<p>Przedmiot do wyboru IX</p> <ul style="list-style-type: none"> – Korespondencja handlowa i dokumentacja oficjalna – Lektura domowa w języku rosyjskim
<p>Przedmiot do wyboru X</p> <ul style="list-style-type: none"> – Polsko-rosyjska współpraca transgraniczna – Religia w życiu współczesnych Rosjan
<p>Wykład monograficzny I</p> <ul style="list-style-type: none"> – Kobiety w historii Rosji – Kultura a kulturologia (wybrane zagadnienia)
<p>Wykład monograficzny II</p> <ul style="list-style-type: none"> – Wstęp do filologii śledczej – Biorytmika jako metoda badawcza
<p>Wykład monograficzny III</p>

- Muzyka rosyjska w kontekście europejskim
- Podstawy kultury wychowania i edukacji dzieci w ZSRR i współczesnej Rosji

Wykaz grup przedmiotów

1 - Przedmiot ogólnouczelniany

- 1) Akwarystyka
- 2) Antropologia kulturowa
- 3) Ciało człowieka - fascynujący system
- 4) Człowiek współczesny wobec problemu uzależnień
- 5) Dietetyka i żywienie człowieka
- 6) Dziedzictwo kulturowe
- 7) Energie odnawialne
- 8) Estetyka
- 9) Etyka
- 10) Ewolucjonizm
- 11) Kultura kresów północno-wschodnich i jej kontynuacja
- 12) Logika
- 13) Ochrona przyrody
- 14) Pierwsza pomoc przedmedyczna
- 15) Pogoda, klimat i człowiek
- 16) Praktyczna filozofia przyrody
- 17) Prawo
- 18) Wiedza o teatrze
- 19) Zdrowy styl życia i higiena człowieka

Wykład ogólnowydziałowy

- 1) Ancient roots of contemporary culture
- 2) Podstawy historii społecznej
- 3) Rola kobiety w historii Rosji
- 4) Ignacy Krasicki i jego epoka
- 5) Mniejszości narodowe i etniczne w Europie

Język obcy I

- 1) Język angielski
- 2) Język francuski

3) Język hiszpański
4) Język niemiecki
5) Język rosyjski
6) Język włoski
Język obcy II
1) Język angielski
2) Język francuski
3) Język hiszpański
4) Język niemiecki
5) Język rosyjski
6) Język włoski
Język obcy III
1) Język angielski
2) Język francuski
3) Język hiszpański
4) Język niemiecki
5) Język rosyjski
6) Język włoski
Język obcy IV
1) Język angielski
2) Język francuski
3) Język hiszpański
4) Język niemiecki
5) Język rosyjski
6) Język włoski